

Αντιφωνητής

θάλασσα κλύζει πάντα
τάνθρώπων κακά

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 207 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Κοινοτική έπιτηρηση τέλος!

Μετά τις θαυματουργές παρεμβάσεις της κυβέρνησης Καραμανλή διά του αλογοσκουφικού νοουχάου για το δημοσιονομικό έλλειμμα, όλα δείχνουν ότι ο στόχος του 3% έχει πιά επιτευχθεί, για να μὴν πῶ ξεφτιλιστεί. Ταυτοχρόνως ταπεινώθηκαν κι ὅλοι οἱ κουτόφραγκοὶ πού πίστεψαν ὅτι εἶναι δυνατόν νά βάλουν σέ ἐπιτήρηση (καί λογαριασμό) τόν Ἕλληνα. Σιγά μή μασοῦσε ὁ ἐγγονός τοῦ Ἐπικούρου καί τοῦ Ἀριστοτέλη ἀπό τίς μηχανορραφίες τους! Τήν ἐρχόμενη Δευτέρα λοιπόν ἡ Κομισιόν ἀναμένεται νά ἀναγνωρίσει τήν ὀλοκληρωτική της ἤττα καί νά δεχθεῖ τόν ὑπουργό κύριο Γιώργο Θριαμβευτή στίς Βρυξέλλες.

Καί δικαίως. Μέσα σέ τρία χρόνια ἄλλαξε τό σῦμπαν στή χώρα μας: Οἱ φοροφυγάδες συνελήφθησαν. Οἱ λαθρέμποροι ἐξουδετερώθηκαν. Οἱ μιζαδόροι φυλακίστηκαν. Οἱ νταβατζήδες χρεωκόπησαν. Οἱ βιομήχανοι ἄρχισαν νά παράγουν. Οἱ τράπεζες νά προσφέρουν. Οἱ πανεπιστημιακοί νά κάνουν ἔρευνα. Οἱ δημόσιοι υπάλληλοι νά δουλεύουν.

Ποιό 3%; Φέрте μας τό 0%!

Ὅταν ἡ μουσική τοῦ Νίκου Ζυδάκη καί ἡ φωνή τῆς Ἐλευθερίας Ἀρβανιτάκη ντύνουν στίχους τῆς Σαπφούς (σέ ἀπόδοση Ὀδυσσέα Ἐλύτη), τοῦ Εὐριπίδη (σέ ἀπόδοση Κ. Μύρη), τοῦ Κ. Καρωτάκη καί τοῦ Διονύση Καψάλη, τό ἀποτέλεσμα δέν μπορεῖ παρὰ νά εἶναι γοητευτικό. «*Γρήγορα ἡ ὥρα πέρασε*», ἕνας δίσκος ἐξαιρετικός ἀπό τήν Universal, πού θυμίζει στίς θορυβόπληκτες μέρες μας πῶς μπορεῖ νά εἶναι ἡ ψυχοτρόφος (ἐλληνική) μουσική...

6/11/06: Μεγάλη μέρα γιά τήν ἐκπαίδευση τῶν μουσουλμάνων τῆς ἐλληνικῆς Θράκης

Ὅσο κι ἂν θά φαινόταν ἀπίθανο πρὶν λίγα χρόνια, σήμερα εἶναι ἀπτή πραγματικότητα: Παρά τίς ἀπειλές, τίς συκοφαντίες, τίς ὑπεκφυγές, τίς κουτοπονηριές, τίς φοβίες, παρ' ὅλη τή γνωστή κατάσταση τῶν θρακικῶν πραγμάτων, οἱ ἀπλοῖ κάτοικοι τῶν χωριῶν στήν ὄρεινή Ξάνθη, οἱ Πομάκοι πού ἐπί χρόνια ὑφίστανται τά τουρκόφωνα σχολεῖα (πού τους φόρτωσαν τά ἐλληνοτουρκικά σαλιαρίσματα τοῦ παρελθόντος) ἀντιδρῶν. Καί ἀπαιτοῦν Δημόσια Ἑλληνικά Σχολεῖα, μέ ἐνυπόγραφες αἰτήσεις ἀρμοδίως!

Συνέχεια στή σελίδα 2

Ὁ Πόλεμος στόν Λίβανο συνεχίζεται, ὅπως καί στό ...Βιετνάμ!

Ὅσοι θεωροῦν ὅτι ὁ πόλεμος καί τό μακελλεῖο στόν Λίβανο τερατιστήκε μέ τήν ἀπόσυρση τῶν ἰσραηλινῶν στρατευμάτων (καί τῶν δυτικῶν καναλιῶν) ἀπό τήν πολυπαθῆ χώρα, πλανῶνται πλάνην οἰκτρᾶν. Πάνω ἀπό 1.200.000 βόμβες συνεχίζουν νά σκοτώνουν καί νά τραυματίζουν πολίτες καί γυναικόπαιδα, καθῶς ἔχουν σκορπιστεῖ σέ ὅλον τόν νότιο Λίβανο καί ἐκρήγνυνται καθημερινά, κόβοντας χέρια, πόδια καί ζωές.

Εἶναι γεγονός ὅτι τά συγκεκριμένα ὄπλα ἔχουν ἀπαγορευτεῖ μονάχα στό Βέλγιο, παρὰ τίς συστάσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί ἄλλων ὀργανισμῶν. Στό πλαίσιο αὐτό ἐγκληματίες σάν τό ἐβραϊκό κράτος, τίς ΗΠΑ ἢ τό ΝΑΤΟ μποροῦν νά τίς χρησιμοποιοῦν γιά νά προκαλοῦν περισσότερα θύματα μεταξύ τῶν ἀμάχων (τραγικότερο παράδειγμα ἡ ἐκατόμβη στό στρατόπεδο τοῦ ΟΗΕ στήν Κανά τό 1996, ἐνῶ κοντινότερό μας εἶναι τό παράδειγμα τοῦ Κοσόβου πρό 7ετίας). Καθῶς λοιπόν ἡ βόμβα πέφτει, ἑκατοντάδες βομβίδια γεμάτα φονικό μέταλλο σκορπίζονται ὀλόγυρα καί πολλαπλα-

σιάζουν τά θύματα τῆς ἐπίθεσης. Ὅσα δέν σκάσουν μποροῦν νά σκοτώσουν ὅταν κάποιος ἀνύποπτος (συχνά ἕνα παιδί) πάει νά τά σκαλίσει.

Σύμφωνα μέ τά Ἠνωμένα Ἔθνη, τό 40% τῶν βομβῶν διασπορᾶς στόν Λίβανο δέν ἐξεράγησαν (καθῶς ἦταν... στόκ) καί περιμένουν τά θύματά τους. Ὁ Γιάν Ἐγκελαντ τοῦ ΟΗΕ δήλωσε πῶς «αὐτό πού σοκάρει καί θάλεγα τό τελείως ἀνῆθικο εἶναι τό γεγονός ὅτι τό 90% τῶν βομβῶν διασπορᾶς ἐρίφθησαν

τίς τελευταίες 72 ὥρες τῆς σύρραξης, ὅταν γνωρίζαμε πῶς ἐπέκειτο ψήφισμα καί ὅλα τελείωναν». Τίς σπείρανε δηλαδή ἐπίτηδες φεύγοντας!

Συνέχεια στή σελ. 3

Τά βατράχια γύρω ἀπό τόν βουῦρκο Καί ὁ «βιασμός» τῆς 16χρονης

Μέρες τώρα ὁ μαγνητοσκοπημένος βιασμός (;) μιᾶς 16χρονης μαθήτριας, βουλγαρικῆς καταγωγῆς, σέ σχολικές τουαλέτες στήν Ἀμάρυνθο Εὐβοίας ἔχει κατακλύσει τά κανάλια, τίς ἐφημερίδες, τήν κοινωνία. Πρὶν ἀκόμη κριθεῖ τό τί συνέβη, πρὶν ξεκαθαρίσει τό θέμα πού παραπέμφθηκε στή Δικαιοσύνη, νιώθει καθένας ὑποχρεωμένος νά πει τό κοντό του καί τό μακρό του, γαργαλημένος ἀπό τήν σεξιστική διάσταση καί «ἀγωνιώνας» γιά τό πού πάμε ὡς κοινωνία, κτλ κτλ. Σάν τά βατράχια γύρω ἀπό τόν βουῦρκο: ἔτσι κι ἀκουστεῖ τό πρώτο «κουάξ», ἀμέτρητα ἄλλα τό ἀκολουθοῦν.

Οἱ παρεμβάσεις στήν δημόσια συζήτηση ἔφτασαν ἀπό τό τσοῦρομο τοῦ μεγακντένα μέχρι Πρόεδρο Δημοκρατίας καί Ἀρχιεπίσκοπο, δυστυχῶς ὅμως καί πάλι ὅλα ἔλαβαν χώρα σέ ἐπικοινωνιακό ἐπίπεδο: προεῖχαν οἱ δηλώσεις, οἱ καβγάδες, ἡ ἔμμεση ὑπόμνηση τοῦ ρόλου καθενός, ἡ ἀτομική δικαίωση καί ἡ ἀναζήτηση ἐξιλασθηρίου θύματος. Ὁ ὅποιος προβληματισμός κατά κανόνα ἀποπροσανατολίστηκε (ὅπως ἐπιχειρήθηκε, ἀνεπιτυχῶς, καί στήν περίπτωση τοῦ Ἀλεξ στή Βέρροια) πρὸς τά ἀντιρατσιστικά μπουρολογήματα, ἀντί νά εἰπωθεῖ τό προφανές καί βασικότερο: Ὅτι τά παιδιά μας δέν διαθέτουν πιά κανένα ἔρμα καί, φυσικά, δέν φταῖνε τά ἴδια. Κι ὅτι στά πλαίσια μιᾶς ζωῆς νεοεποχίτικης, πού προδιαγράφεται χωρὶς ὄρια καί φραγμούς, ἡ βία καί τό σέξ ἀναπαράγονται καί καταναλώνονται ὅπως τά βλέπουν κυρίαρχα καί στίς ζωές τῶν μεγάλων. Τό ἂν ὁ παθῶς θά εἶναι Ἀλβανός, Βουλγάρα κτλ οὐδόλως ἐνδιαφέρει τοὺς δράστες: ἀπλῶς τόν καθιστᾶ πῶς εὐάλωτο καί ἄρα πιθανότερο θύμα τῆς ἐπιθετικότητάς τους.

Φταῖνε οἱ ἐκπαιδευτικοί; Ὅχι περισσότερο ἀπ' ὅτι ὅλοι οἱ ἐνήλικες. Εἰδικά μιλώντας γιά καθηγητές Μέσης Ἐκπαίδευσης, ὁ ρόλος τους εἶναι ἐξαιρετικά περιορισμένος, λόγω τῆς προχωρημένης ἡλικίας τῶν μαθητῶν μᾶ

καί τοῦ νομικοῦ πλαισίου στό ὅποιο λειτουργεῖ τό Λύκειο. Στά 16-17 τοῦ παιδιοῦ ὅλα σχεδόν ἔχουν ἤδη συντελεστεῖ ἀπό τό οἰκογενειακό περιβάλλον, τήν τηλεόραση καί τή στοιχειώδη ἐκπαίδευση. Ἐτσι, δέν νομίζουμε ὅτι οἱ διδάσκοντες ἔχουν τίς εὐθύνες πού προσπαθοῦν κάποιοι νά τοὺς ἀποδώσουν.

Ὅμως μέσα στό τοπίο αὐτῆς τῆς διάλυσης, ὅπου δέν ἔχεις οὐσιαστικά νά προτείνεις ΤΙΠΟΤΕ, τό νά κατακρίνεις ὡς ΟΛΜΕ τήν πρωτοβουλία τῆς Ἐκκλησίας γιά ἴδρυση ἰδιωτικῶν σχολεῖων ὑπό τήν αἰγίδα της, μιλώντας γιά «περιορισμό τῶν ἐλευθεριῶν καί τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν» καί «προώθηση ἰδεολογικοῦ μονοπωλίου» (!!!) μαρτυρεῖ ἐμπάθεια, ὑποκρισία* καί ἰδεολογική καθήλωση. Φυσικά κανένας δέν νιώθει καλά μέ δίδακτρα, πληρωτέα μάλιστα στήν Ἐκκλησία, ἀλλά ὅλα σχετίζονται μέ τό ἀντίκρουσμα καί μέ τίς ὑπάρχουσες ἐπιλογές. Ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος θύμισε πῶς «ἡ Παιδεία στή χώρα μας εἶναι συννφασμένη μέ τόν χαρακτήρα καί τήν δομή τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Τά ἰδιωτικά σχολεῖα δέν θά πρέπει νά μᾶς ξενίζουν, ἀφοῦ οἱ ἀνά τόν κόσμον Ἐκκλησίες πρωτοστατοῦν σ' αὐτόν τόν τομέα. Ἐξάλλου, ὑπάρχουν καί στή χώρα μας περίφημα σχολεῖα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας».

Ὅσο κι ἂν ὅλα θά κριθοῦν στό ἐπίπεδο τῆς ὑλοποίησης, εἶναι δύσκολο νά ἀντιπαραθέσει κανεῖς στά ἀνωτέρω τίς ἀερολογίες περὶ «ἀνεκτικότητας» καί «σχολεῖων γιά τίς ἐλίτ». Ὁ σοσιαλιστικός παράδεισος τοῦ σημερινοῦ δημόσιου σχολείου κινδυνεύει μόνο ἀπό τόν ἑαυτό του.

* Εἶναι γνωστές οἱ περιπτώσεις τῶν ἡγετῶν τῆς «Ἀριστερᾶς» πού, σχεδόν χωρὶς καμμία ἐξαίρεση, στέλνουν τά παιδιά τους στά ἀμερικάνικα (!) κολλέγια ἢ σέ ἄλλα ἀνάλογα, ἰδιωτικά, σχολεῖα τῆς ἀρχουσας τάξης

Αλληλογραφούμε

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή, που νομίζουμε ότι ίσως εκφράζει πέρα από τον υπογράφοτα και άλλους αναγνώστες του «Αντιφωνητή». Εμείς σας ευχαριστούμε όλους, προσδοκούμε στην αλληλοκατανόηση και ελπίζουμε στην δημιουργία μιας κοινότητας πληροφοροφόρησης και αντιλήψεων πέρα από τα γνωστά κανάλια της παραπληροφόρησης, και των κοιματοπαράταξιακών «πεποιθήσεων», έξω από κάθε νάρθηκα πολιτικής ορθότητας ή αυτολογοκρισίας.

Είμαι συνδρομητής στο δεκαπενθήμερο πανθρακικό έντυπο γνώμης (πολύ εύστοχος ο τίτλος) τα τελευταία δύο χρόνια. Ομολογώ ότι τηρούσα μία επιφυλακτική στάση απέναντι στα γραφόμενα σας, ιδίως όσον αφορά τα διεθνή γεγονότα στα οποία κατά την γνώμη μου υπήρχε μία μονομέρεια και μία τάση «ρατσισμού» απέναντι σε κάθε τι Τουρκικό ή Εβραϊκό (και σκοπός μου δεν είναι να υπερασπιστώ κάτι που δεν μπορεί να υπερασπιστεί οποιοσδήποτε λογικά και ανθρώπινα σκεφτόμενος άνθρωπος). Μετά την πρόσφατη απόφαση της Γαλλικής κυβέρνησης για την ποινικοποίηση της μη παραδοχής της γενοκτονίας των Αρμενίων, που συνιστά ποινικοποίηση του δικαιώματος ελεύθερης έκφρασης (από μία χώρα μάλιστα που έβαλε στην ζωή μας την φράση «διαφωνώ με αυτό που λες αλλά θα υπερασπιστώ μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου να το λες»), περίμενα αναγνωρίως την θέση σας πάνω στο συγκεκριμένο θέμα έχοντας προαποφασίσει ότι θα ήταν καθοριστική για την συνέχιση ή μη της συνδρομής μου.

Εξεπλάγην - το λιγότερο ευχάριστα - από τη θέση σας που αντικατοπτρίζει τις απόψεις μου και χάρηκα ιδιαίτερα που σας είχα κρίνει λάθος. Οφείλα, περισσότερο στον εαυτό μου, την συγγνώμη αυτή. Συγχαρητήρια για την αξιόπαινη δουλειά σας και σας εύχομαι μία εξίσου αξιόλογη συνέχεια.

Μετά τιμής
Τεράζης Απόστολος

6/11/06: Μεγάλη μέρα για την εκπαίδευση των μουσουλμάνων της έλληνικής Θράκης

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Τό μπαλλάκι πλέον είναι στην Υπουργό Παιδείας. Μία υπόθεση τέτοιας σημασίας δεν μπορεί να μείνει στην δικαιοδοσία του κάθε ψηφοδέσμιου νομαρχίσκου ή τοπικού υπηρεσιακού υπαλλήλου. Πρέπει να έπιληφθει προσωπικά ή κ. Γιαννάκου και να δώσει στους Έλληνες μουσουλμάνους πολίτες τό στοιχειώδες που απαιτούν: την δυνατότητα να διαλέξουν σχολείο για τά παιδιά τους - δυνατότητα άλλωστε που την έχουν (και την αξιοποιούν) και οι όμοθρησκοί τους των πόλεων. Χωρίς να θιγεί τό πλαίσιο των Μορφωτικών Πρωτοκόλλων ή των προβλέψεων της Συνθήκης της Λωζάννης, χωρίς να αγγίξει κανείς τά μειονοτικά σχολεία, μπορεί να γίνει έπιτέλους ΕΝΑ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ σέ όλόκληρη την όρεινή Θράκη. Οί όποιες αντιδράσεις, για λόγους έπαγγελματικούς και άλλους, μπορούν να προβλεφθούν και να έξουδετερωθούν μέ τίς κατάλληλες κινήσεις. Η άπαραίτητη πολιτική βούληση να υπάρχει, θά άποδειχθεί άρκετή.

Κ.Κ.

Και τρίτη φάση αγώνων στην εκπαίδευση;

Του Π. Α. Μπούρδαλα*

Μετά τό πρωτόγνωρο φοιτητικό και πανεπιστημιακό κίνημα του Μαΐου-Ιουνίου (2006), τέλειωσε και η ηρωική απεργία των δασκάλων και νηπιαγωγών της δημόσιας πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Στον αγώνα αυτό, που ξεκίνησε ως κλαδικός, συμπορεύτηκε πιο ασθενικά και ο κλάδος των καθηγητών της δημόσιας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ως σφήνα μπήκε στον «χορό» ένα μεγάλο μέρος μαθητών, κυρίως των Λυκείων και ΤΕΕ-ΕΠΑΛ. Οί αγώνες αυτοί βέβαια χαρακτηρίστηκαν από πολλές δυσκολίες, αντιφάσεις και αντινομίες, αφού σε καμμία φάση δεν κατάφερε ακόμα να μετατραπεί σε πλήρες πανεκπαιδευτικό και ευρύτερο λαϊκό κίνημα.

Παρόλα αυτά όμως τό κίνημα αυτό είχε:

- 1). Τα χαρακτηριστικά της βαθιάς αμφισβήτησης τόσο του υπάρχοντος εκπαιδευτικού συστήματος, όσο και των νέων αναδιαρθρώσεων.
  - 2). Πανεκπαιδευτικά αντανακλαστικά, κυρίως στις μεγάλες πόλεις που υπάρχουν όλες οι βαθμίδες της δημόσιας εκπαίδευσης.
  - 3). Αλλαγές στην πρωτοπορία, με σημαντικότερες αυτών του φοιτητικού κινήματος τον Μάιο - Ιούνιο και των δασκάλων τον Σεπτέμβριο - Οκτώβριο.
  - 4). Τεράστια ανοχή από τα μεγαλύτερα κοινωνικά και λαϊκά στρώματα.
  - 5). Έλλειψη πολιτικής κάλυψης από την αξιωματική αντιπολίτευση, αφού η ίδια είναι παραδομένη στις ίδιες νεοφιλελεύθερες ιδέες, παρ' όλες τις μικρές «οάσεις» αντιστάσεων στο εσωτερικό της.
  - 6). Κορύφωση στην πολιτικοποίησή του, αφού στη νέα και τρίτη φάση που ετοιμάζεται να εισέλθει, έχει πια κατοχυρώσει ως κορυφαία επίδικα την πολιτική της θεσμικής και μισθωτής λιτότητας, τις αναδιαρθρώσεις και τις αλλαγές στο Σύνταγμα.
- Όμως θά ήταν λάθος να μην επισημάνουμε αδυναμίες αντικειμενικές, λάθη ή και σκοπιμότητες.
- 1). Η πλειοψηφία των πανεπιστημιακών (όχι η ΠΟΣΔΕΠ) καιροφυλακτεί όλο αυτόν τον καιρό, διότι δεν γνωρίζει τους ... νικητές. Ούτε την περασμένη άνοιξη

βγήκαν ανοικτά να διαφωνήσουν με τό νέο νόμο πλαίσιο και την ριζική αλλαγή του άρθρου 16 του συντάγματος κλπ ούτε τώρα κατάφερε τό νεοφιλελεύθερο κομμάτι υπό τον Βερέμη να δείξει αποφασιστικότητα και μαζικότητα. Αυτό σημαίνει ότι τό τραίνο των αντιστάσεων θά τραβήξει κυρίως η ατμομηχανή του φοιτητικού κινήματος.

2). Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση η ηγεσία των δασκάλων-νηπιαγωγών θεώρησε ότι ένας κλαδικός αγώνας μπορεί να έχει άμεσες νίκες, αφού έχουν δεχτεί ήδη επίθεση πρώτοι. Όμως από την πρώτη εβδομάδα κατανόησε ότι αυτός είναι πολύ λίγος για να επιφέρει τέτοιες νίκες στις νέες συνθήκες.

3). Οί έμπειροι καθηγητές της β/θμιας δεν κατάφεραν να ξεσηκωθούν πάνω από τό επίπεδο της αλληλεγγύης και σταθερής συμμετοχής στην πανεκπαιδευτική στρατηγική. Φαίνεται ότι ο πολυτεμαχισμένος αυτός χώρος δεν έχει ακόμη δεχτεί την ολική και κατά μέτωπο επίθεση, αλλά μόνο μερική (ωρομίσθιο, αποδυνάμωση οργανικής θέσης, μείωση μισθού, κλπ).

4). Στο χώρο των μαθητών υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι και αφορμές για εξέγερση (ανιαρό εκπαιδευτικό σύστημα και μικρές υποδομές, σκληρό εξεταστικό για ΑΕΙ-ΑΤΕΙ με κορύφωση τη βάση 10, ΕΠΑΣ στην ΤΕΕ, ελάττωση της αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, δυσκολίες με τό προσωπικό των καθηγητών που δεν επιμορφώνεται επί 15 χρόνια, είσοδος της αγοράς στο σχολείο με χορηγούς, κλπ). Όμως η διαδικασία της αντίδρασης «συντονίστηκε» από ένα συντονιστικό που δεν βγήκε από τά σπλάχνα των καταλήψεων, αλλά είχε ήδη στηθεί από μια «πρωτοπορία». Αυτό τό πρότυπο δεν περπατάει σήμερα στον μαθητόκοσμο.

Γι' αυτό τό μαθητικό ξέσπασμα ελάχιστη σχέση έχει με αυτό του 1999-2000. Υπάρχει μάλιστα και σοβαρός προβληματισμός στο χώρο των καθηγητών αν και κατά πόσο δημιουργησε προβλήματα στην απεργία της ΟΛΜΕ.

Στό απέναντι στρατόπεδο, η κυβέρνηση παίζει συνεχώς. Σε όλο τον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης έχει μεταφερθεί πλέον η νεοφιλελεύθερου τύπου προσπάθεια μεταρρυθμίσεων και αναδιαρθρώσεων. Η τελική συνάντηση των ΔΟΕ-ΟΛΜΕ με τον Πρωθυπουργό (ανεξάρτητα αν ήταν δόκιμη για τά συνδικάτα) έδειξε πλήρως την σταθερότητα στην αδιαλλαξία της κυβέρνησης.

Η συμπίεση του νέου ΠΑΣΟΚ και στην μετατόπιση της συζήτησης για τό άρθρο 16 του Συντάγματος, παρότι αυτή ήταν καρπός του κινήματος, ως μέθοδος δείχνει ότι η ρήξη και με την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ θά είναι αναπόφευκτη. Μετά την Χριστουγεννιάτικη ανάπαυλα θά αρχίσει η τρίτη φάση αγώνων. Μένει ως ζητούμενο αν οί πολυδιασπασμένες δυνάμεις της πολιτικής αριστεράς έχουν περιθώρια συγκλίσεων ή για άλλη μια φορά θά προσπαθήσουν απλά να κερδίσουν κάποια στελέχη και πρόσκαιρους ψήφους στις επικείμενες εθνικές εκλογές μέσω των κοινωνικών αγώνων.

Εκλογές βέβαια που πιθανότατα θά έλθουν πιο γρήγορα (2007) και με βασικό επίδικο όλα τά ζητήματα των αναδιαρθρώσεων της δημόσιας εκπαίδευσης και των αντιδραστικών και νεοφιλελεύθερων αλλαγών στο Σύνταγμα.

Οβρυά Πάτρας, 5-11-2006

* Ο Π. Α. Μπούρδαλας είναι αντιπρόεδρος της Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας και μέλος του Δ.Σ. της Ομοσπονδία Ενώσεων Γονέων Ν. Αχαΐας

(Η γελοιογραφία είναι του Γ. Καλαϊτζή από την «Ελευθεροτυπία»)

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΣΦΡΑΓΙΖΕΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ (Ο λόγος στον Εκτιμητή:)

Χρυσή παρουσία, αξία ανεκτίμητη προσφέρει αθέατο υπηρεσίες οικονομικές στους τραπεζίτες

Απλωμένο σ' ευρεία πεδία καλύπτει τ' ασβεστολιθικά κενά μπαλώνει πορώδεις τρύπες αλέθει λεπτομερώς όσα του πετούν αμάσητα κι αν εξυπνάδα παν να του πουλήσουν, δαγκώνει γιατί κάτι τέτοια «τα μασάει»!

Έτσι οικοδομεί υπολογίσιμο όνομα καθιστώντας τό γερό στις βυσματικές διασυνδεόμενες διαπλοκές και σφραγίζει με τό έργο του κάθε στόμα ασεβές του δοντιού τό σφράγισμα.

Γιάννης Στρούμπας

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τον νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από έπιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗ Σ.Α.Ε

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 22 €

Έξωτερικού, συλλόγων,
όργανισμών, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Η κληρονομιά του Φρανθίσκο Γκόγια

Η Αθηνά Σαλούστρου στο ΑΠΕ (25-10) για την Τέχνη στην Έποχή των Νέων Αφεντικών:

«Οι πίνακες ζωγραφικής και τα γλυπτά του Κολομβιανού καλλιτέχνη Φερνάντο Μποτέρο κοσμούν μουσεία και δημόσιους έκθεσιακούς χώρους σε όλον τον κόσμο. Όμως ο πασίγνωστος καλλιτέχνης αντιμετώπισε σχεδόν καθολική απόρριψη όταν επιχειρήσει να πραγματοποιήσει μία έκθεση στην Αμερική. Ο λόγος; Το θέμα της έκθεσης ήταν η φυλακή του Αμπού Γκράμπ. Η σειρά πινάκων ζωγραφικής που απεικονίζουν τα βασανιστήρια Ιρακινών στην φυλακή του Αμπού Γκράμπ από στρατιώτες των ΗΠΑ

από στρατιώτες των ΗΠΑ απορρίφθηκαν από όλα τα αμερικανικά μουσεία στα οποία προτάθηκε να εκτεθούν, πριν συμφωνήσει να τα δεχθεί η Γκαλερί Μάρλμπορο στο κεντρικό Μανχάταν, όπου παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά την περασμένη εβδομάδα και θα παραμείνουν έως την 18η Νοεμβρίου. «Εδώ υπάρχει απόλυτη έλευθρία έκφρασης. Γι' αυτό ήταν τόσο ανησυχητικό το ότι τα μουσεία δεν ήθελαν να εκθέσουν αυτά τα έργα»,

είπε ο Μποτέρο. Οι πίνακες, σχολίασε ο 74χρονος ζωγράφος, είναι εμπνευσμένοι από κείμενα που περιέγραφαν τα γεγονότα και δεν αποτελούν απομίμηση των διαβόητων φωτογραφιών των βασανιστηρίων. «Δεν αποκάλυπτα τίποτα που δεν ήταν ήδη γνωστό. Απογοητεύτηκα που το καλλιτεχνικό αυτό όραμα δεν μπορούσε να εκτεθεί», δήλωσε. «Μου είπαν ότι δέχθηκαν πολλές όργισμένες τηλεφωνικές κλήσεις στην γκαλερί», λέει ο Μποτέρο. Προσθέτει ότι δεν νοιάστηκε να ρωτήσει γιατί οι προτάσεις του προς τα μουσεία να εκθέσει τους συγκεκριμένους πίνακες απορρίπτονταν. Ο κριτικός τέχνης Ντέιβιντ Ντ' Αρσί εκτιμά ότι τα μουσεία αποφεύγουν να προκαλούν την Κυβέρνηση. «Αν επρόκειτο για άλλα έργα του Μποτέρο, θα τα δέχονταν άμεσα. Είναι ίσως ο πιο αναγνωρισμένος σύγχρονος καλλιτέχνης», εξηγεί ο Ντ' Αρσί. Αλλά, προσθέτει, «το τελευταίο πράγμα που θέλουν τα μουσεία είναι να στιγματισθούν. Υπήρξε μία εποχή που τα μουσεία ήθελαν να σοκάρουν τον κόσμο. Αυτή η εποχή έχει παρέλθει». Ο Μποτέρο έχει φιλοτεχνήσει 42 πίνακες και 38 έλαιογραφίες για το θέμα. Ο ίδιος λέει ότι εργαζόταν «με μονομανία» επί 14 μήνες για να τους ολοκληρώσει. Αρχισε πέντε μήνες μετά την αποκάλυψη των γεγονότων από τον δημοσιογράφο Σέιμουρ Χέρς στο περιοδικό New Yorker, τον Μάιο του 2004. Ο ζωγράφος δηλώνει ότι ελπίζει η έκθεσή του να βρει καταφύγιο σε ένα αμερικανικό ή ευρωπαϊκό μουσείο, όμως διευκρινίζει ότι δεν προτίθεται να πουλήσει τους πίνακες, παρά μόνο να τους δωρίσει. «Δεν πιστεύω στην απόκομιση χρημάτων από την εκμετάλλευση του ανθρώπινου πόνου», εξηγεί.»

Ευρωλιγούρας αποκαθήλωσε

Στό in.gr η είδηση που κλονίζει την μυθολογία, τόσο για το φινλανδικό μοντέλο εκπαίδευσης, όσο και για την ευρωπαϊκή πολιτική:

«Το άλκοολ άναδειχθηκε το 2005 πρώτη αιτία θανάτου στη Φινλανδία, ξεπερνώντας τις καρδιαγγειακές παθήσεις, τα ατυχήματα, τις αυτοκτονίες και τον καρκίνο, ανακοινώθηκε την Τετάρτη από το Εθνικό Γραφείο Στατιστικής στο Έλσίνκι. Το άλκοολ άναδειχθηκε για πρώτη φορά η κύρια αιτία θανάτου μεταξύ των ανδρών και με μικρή διαφορά η δεύτερη μεταξύ των γυναικών, στις οποίες πρωτεύουσα θέση κατέχει ο καρκίνος του μαστού.

Συνολικά 27,7% των θανάτων που καταγράφηκαν τον περασμένο χρόνο σε άτομα 15-64 ετών αποδίδονται στην χρόνια υπερκατανάλωση αλκοόλ ή σε δηλητηρίαση από αλκοόλ, εξηγεί η ανακοίνωση του κρατικού φορέα στατιστικής. Στους άνδρες, οι θάνατοι που αποδίδονται στο άλκοολ (17%) εκτοπίζουν από την πρώτη θέση τις καρδιαγγειακές παθήσεις (16,6%) και ακολουθούν τα ατυχήματα (12,8%), οι αυτοκτονίες (7,7%), ο καρκίνος των πνευμόνων (5,3%). Στις γυναίκες, οι θάνατοι που συνδέονται άμεσα με το άλκοολ αντιπροσωπεύουν τη δεύτερη αιτία (10,6%), ενώ προηγείται ο καρκίνος του μαστού (10,7%) και ακολουθούν τα ατυχήματα (7,5%), οι αυτοκτονίες (6,7%) και τα καρδιαγγειακά νοσήματα (5,7%).

Για το φαινόμενο αυτό οι ειδικοί ένοχοποιούν τη σταδιακή άρση των περιορισμών στην εισαγωγή οινοπνευματωδών ποτών στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη μείωση της φορολογίας για τα ποτά που εφαρμόστηκε τον Μάρτιο του 2004. «Πρόκειται για άποτυχία της πολιτικής δημόσιας υγείας της ΕΕ», δήλωσε η Πία Μακέλα, στέλεχος του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης για την Κοινωνική Προστασία και την Υγεία (STAKES). Όπως και η Σουηδία, η Φινλανδία επικαλείται λόγους δημόσιας υγείας για να εξηγήσει την διατήρηση του κρατικού μονοπωλίου διανομής οινοπνευματωδών, αλλά η ΕΕ θεωρεί ότι αυτό αντιβαίνει στην αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού».

Νίφον άνομήματα, ρέεεε!

Στην «Καθημερινή» (6-11) η είδηση για την επιβίωση του πουριτανισμού στις ΗΠΑ:

«Παρά τον καταγισμό κατηγοριών για ήθικα σκάνδαλα, οι περισσότεροι από τους μονομάχους των επερχόμενων εκλογών στις ΗΠΑ εμφανίζουν έμμονη με την καθαριότητα των χειρών. Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικανοί υποψήφιοι απολυμαίνονται τα χέρια τους με ειδικές κρέμες και διαλύματα, αφού σφίξουν χιλιάδες χέρια πιθανών ψηφοφόρων τους. Μακριά από τα αδιάκριτα βλέμματα, ακόμη και ο αντιπρόεδρος Τσέινι, συνθηθίζει να απολυμαίνει τα χέρια του, μετά από πολλές χειραφτίες, με τη βοήθεια ειδικής κρέμας, την οποία φέρει πάντα μαζί του ένας από τους βοηθούς του Τσέινι. Ο κ. Μπούς χρησιμοποιεί κι αυτός την ίδια κρέμα, ενώ σε μία σπάνια στιγμή διακομματικής αλληλεγγύης, ο Μπούς αποκάλυψε το μυστικό του στον Δημοκρατικό γερουσιαστή Μπάρρακ Ομπάμα, κατά τη διάρκεια γεύματος στο Λευκό Οίκο.»

Λίμπερμαν: Κυκλοφορεί λυτός και ...ύπουργός!

Ο Avigdor Lieberman που πρόσφατα εντάχθηκε με τους 11 βουλευτές του στον κυβερνητικό συνασπισμό του Ισραήλ δεν είναι «άπλως» ένας τυπικός φασίστας. Το κόμμα του «Israel Beitemu» («Ισραήλ Πατρίδα μας») δεν είναι «άπλως» ένα ακροδεξιό, ρατσιστικό κόμμα, σαν τα ευρωπαϊκά του όμοια. Είναι κάτι πολύ πιο επικίνδυνο: συνιστά τη φωνή ενός πολύ ευρύτερου πολιτικού φάσματος της χώρας που έντοστενίζεται τις ίδιες απόψεις αλλά δεν μπορεί να τις εκφράσει έτσι δημοσίως.

Ο 48χρονος Λίμπερμαν, έποικος του οικισμού Nokdim, γεννήθηκε στο Κισνάου της Μολδαβίας και στά 20 του μετανάστευσε στο Ισραήλ. Έτσι, σήμερα έχει μία μεγάλη δεξαμενή ψηφοφόρων, τό 1.000.000 μεταναστών που ήρθαν στο Ισραήλ τα τελευταία χρόνια από την πρώην ΕΣΣΔ και κατά κανόνα έχουν τις πιο εξτρεμιστικές, αντιραβικές απόψεις. Αυτά που έχει πει άνοιχτά τα τελευταία χρόνια κατά των Παλαιστινίων δεν τα είχε πει ούτε ο Χίτλερ για τους Γερμανοεβραίους: Ζητά να αφαιρεθεί ή ισραηλινή ύπηκοότητα από τους 1.200.000 Παλαιστίνιους που ζούν στο Ισραήλ και να τους διώξουν από τη χώρα. Στις 4 Μαΐου ζήτησε να ...εκτελεστούν οι άραβικής καταγωγής βουλευτές της Κνεσέτ γιατί είχαν διάλογο με τους όμοεθνείς τους βουλευτές της Χαμάς! Παλιότερα, ως Υπουργός Μεταφορών, είχε προτείνει να φορτώσουν τους (παράνομως) κρατούμενους Παλαιστίνιους σε λεωφορεία και να τους πνίξουν στην Νεκρά Θάλασσα - προσέφερε μάλιστα ο ίδιος τα λεωφορεία! (Haaretz, 11-7-2002) Την ίδια χρονιά δήλωσε πως δεν θα δίσταζε να στείλει στις Παλαιστινιακές περιοχές τον ισραηλινό Στρατό για 48 ώρες και «να καταστρέψει όλη την ύποδομή της Παλαιστινιακής Αρχής, μη αφήνοντας πέτρα πάνω σε πέτρα. Να καταστρέψει τό πάν». Σύστηνε μάλιστα στο ύπουργικό συμβούλιο συστηματικό άεροπορικό βομβαρδισμό όλων των έμπορικών κέντρων, των

Αααααάρφ!

βενζινάδικων και των τραπεζών στα Κατεχόμενα (The Independent, 7-3-2002)! Τό 1998 καλούσε σε βομβαρδισμό του Φράγματος του Ασσουάν επειδή ή Αίγυπτος ύποστήριζε τον Γιάσερ Αραφάτ! Κτλ, κτλ.

Τό άτομο λοιπόν αυτό συναντήθηκε με τον Χαφίε Σολάνα, που ως γνωστόν δεν άντεχε τους «έθνικιστές» τύπου Μιλόσεβιτς κι έξακολουθεί να άποκηρύσσει μετά βδελυγμίας τους «κακούς» τύπου Χαμάς. Ο γνωστός τσάτσος των αφεντικών πήγε στην περιοχή για να παραστήσει ότι κάτι δθθεν επιδιώκει για την «διευθέτηση» του Παλαιστινιακού προβλήματος και άρνήθηκε να συναντήσει την νομίμως εκλεγμένη κυβέρνηση των Παλαιστινίων. Για τον Λίμπερμαν όμως, που τον συνάντησε, δεν είχε λέξη! Ποιός; Αυτός που είχε Ξιπαστεί με τον Χάιντερ ή με τον Μπερλουσκόνι! Αλλά είναι μεγάλη και ή ευθύνη της PLO που δεν είπε λέξη για την αναβάθμιση του άνθρωποειδούς ή άλλοτε θαυμαστή όργάνωση του μεγάλου Αραφάτ δείχνει να όλισθαίνει όλοένα χαμηλότερα. Δυστυχώς γι' αυτούς ή πρόβλεψη δεν είναι καλή: τά φασιστοειδή της άλλης πλευράς δεν θά άνεχθούν ούτε Κουϊσλιγκ στην γειτονία τους - και τό δηλώνουν άνοιχτά.

Φινλανδικές πουστιές

Σαν να μην έφτανε η φινλανδική φόρμουλα που πήγε να αναστήσει το Σχέδιο Ανάν (και το ελληνικό ΥΠΕΞ την επιδοκίμασε!), είχαμε και πρόκληση στα Κατεχόμενα από εταιρεία της ίδιας χώρας. Ο Γιώργος Καρατζαφέρης ζήτησε εξηγήσεις από την Κομισιόν και το Συμβούλιο Υπουργών με την παρακάτω ερώτηση:

«Η τουρκοκυπριακή εφημερίδα Yeni Duzen πανηγύριζε στις 27.10.06 καθώς πλοίο που μετέφερε φινλανδική γεννήτρια - παραβιάζοντας κάθε έννοια διεθνούς νομιμότητας και τις αποφάσεις της ΕΕ - παρέδωσε στο κλειστό λιμάνι της κατεχόμενης Αμμοχώστου, στην Κύπρο, την ηλεκτρική αυτή γεννήτρια που κόστισε εκατομμύρια ευρώ, και την είχε παραγγείλει το ψευδοκράτος στη φινλανδική εταιρεία «WARTSILA FINLAND OY». Μέρος του κόστους της κάλυψε, όπως ανακοινώθηκε, η (κατέχουσα το βόρειο τμήμα της Κύπρου) Τουρκία. Η γεννήτρια φορτώθηκε στις 22.9.06 από το φινλανδικό λιμάνι Mantyluoto στο πλοίο «Irbe Venta» και έφτασε στην κατεχόμενη Αμμόχωστο στις 16 Οκτωβρίου 2006. Το γεγονός είναι ιδιαίτερα εκπληκτικό επειδή η Φινλανδία ασκεί την Προεδρία της ΕΕ και έχει προωθήσει τη γνωστή (ευνοϊκή για την Τουρκία) πρόταση σχετικά με τα Βαρώσια και το απευθείας εμπόριο μεταξύ ψευδοκράτους και ΕΕ.

Ποιες κυρώσεις προβλέπει η νομοθεσία της ΕΕ για εταιρείες και πλοία που καταστρατηγούν με προκλητικό τρόπο αποφάσεις του ΟΗΕ και της ΕΕ; Αφού ήταν γνωστή εδώ και καιρό η απόφαση του ψευδοκράτους για την αγορά της γεννήτριας, πώς επέτρεψε η φινλανδική κυβέρνηση τέτοια πρόκληση προς τους Έλληνες της Κύπρου, που είναι και τα θύματα της τουρκικής εισβολής; Πως αντέδρασε η φινλανδική κυβέρνηση έναντι της εταιρείας που παρέδωσε τη γεννήτρια η οποία προέβη σε μια ενέργεια πρωτοφανή και καταφανώς παράνομη, εκθέτοντας τη φινλανδική Προεδρία και δημιουργώντας εύλογες σκιές συναλλαγής;»

Ο Πόλεμος στον Λίβανο συνεχίζεται, όπως και στο ...Βιετνάμ!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Έτσι, καθημερινά τα θύματα της ισραηλινής επιδρομής μεταξύ των άμαχων Λιβανέζων αυξάνουν, παρά την διεθνή συνδρομή για την έξουδετέρωση των βομβών. Μάλιστα τό Σάββατο, 4-11-06, γίνεται έθνική συνδιάσκεψη για τό πρόβλημα των βομβών αυτών, πρόβλημα που οι βροχές τό έπιτείνουν: Πίλεον κάποιες που είχαν εντοπιστεί από τους χωρικούς καλύπτονται από τη λάσπη και γίνονται άληθινός εφιάλτης. Την ίδια στιγμή είναι αδύνατον να καλλιεργηθούν χωράφια ή να τρυγηθούν άμπελώνες όπου τά φονικά βομβίδια παραμονεύουν, άγνωστο για πόσο. Χαρακτηριστικό είναι τό παράδειγμα του Βιετνάμ, όπου από τό 1975 που τερματίστηκε ο πόλεμος μέχρι σήμερα έχουν σκοτωθεί 38.000 άνθρωποι και τραυματίστηκαν άλλοι 100.000! Βόμβες διασποράς, νάρκες κτλ προκαλούν κάθε χρόνο κάπου 300 θανάτους, τρεις όλόκληρες δεκαετίες μετά! Τό τελευταίο συμβάν τέτοιας βόμβας, που έγινε γνωστό από την αμερικανική όργάνωση Clear Path International, ήταν στις 6/6/06 στο χωριό Γκία Λάι, με τρία παιδιά νεκρά και τρία στο νοσοκομείο. Δυστυχώς οι εκκλήσεις (όπως του Εύρωκοινοβουλίου) για άπαγόρευση των όπλων αυτών δεν κατίζουν των συμφερόντων των ισχυρών...

Προσθέστε τώρα κι όσα αποκάλυφθηκαν από βρετανικές έρευνες για χρήση όπλων ούρανίου σε βάρος της άραβικής χώρας, τις γαλλικές εκκλήσεις να πάσουν οι υπερπτήσεις των ισραηλινών πάνω από τον Λίβανο και τις γερμανικές διαμαρτυρίες για τις βολές που δέχθηκαν τά πλοία τους από ισραηλινά άεροσκάφη στα χωρικά ύδατα του Λιβάνου, για να διαφανεί καλύτερα πόσο σχετική έννοια είναι αυτή της «ειρήνης» στη Μέση Άνατολή...

ΡΟΔΟΠΗ: Ανακύκλωση και σκουπιδότοποι Σχόλια πτερόεντα

Η ανακύκλωση είναι μία έννοια μέ την οποία στη χώρα μας λίγο πολύ (στά λόγια) έχουμε εξοικειωθεί από χρόνια. Δυστυχώς όμως όλα δείχνουν ότι παραμένει ζητούμενο, τουλάχιστον για τον νομό Ροδόπης. Αδιάφορη κοινή γνώμη, ουσιαστική ανυπαρξία ανακυκλωτικών υποδομών κι επιχειρήσεων, ανεξέλεγκτοι σκουπιδότοποι και τά πράγματα οδεύουν χωρίς καμμία έγνοια για το περιβάλλον ή για τις θέσεις εργασίας και το εισόδημα που χάνεται. Παραδείγματα; Πολλά.

Από δεκαετίας ο Δήμος Κομοτηνής μιλά για την ανακύκλωση που «δρομολογήθηκε», που «προχωράει», που «θα επεκταθεί». Ακόμη και στις προγραμματικές δηλώσεις της Νέας Πορείας των εκλογών που πέρασαν, διαβάζουμε πως σχεδιάζεται «η επέκταση του προγράμματος ανακύκλωσης κι εφαρμογής προγραμμάτων διαχείρισης σταθερών αποβλήτων για την ανακύκλωση

ύλικων συσκευασίας (χαρτί, γυαλί, πλαστικά, αλουμίνιο) καθώς και η εφαρμογή εναλλακτικής διαχείρισης αποβλήτων διαφόρων επαγγελματικών χρήσεων μέσα στην πόλη (ηλεκτρονικά και ηλεκτρικά απόβλητα, όρμηκτα, μπαταρίες, υλικά έκσκαφών και κατεδάφισης)...»

Γιαυτό γίνεται όμως σήμερα, μόνο αοριστολογίες. Τό μόνο που υφίσταται είναι οι πράσινοι και πορτοκαλί κάδοι όπου συγκεντρώνονται χαρτί και αλουμίνιο από τους δημότες, προκειμένου να ανακυκλωθεί από τον ιδιώτη που έχει αναλάβει το έργο. Τί συμβαίνει τελικά μέ όλο αυτό τό ύλικό (δηλαδή και τό χρήμα που συνεπάγεται);

Μία άμιγώς τριτοκοσμική κατάσταση επικρατεί δίπλα ακριβώς στην πόλη (βλέπε διπλανή φωτογραφία), όπου βλέπουμε τόνους σκουπιδιών (και δεμένου χαρτιού!) πεταμένους στον σκουπιδότοπο που λειτουργεί στον δρόμο Κομοτηνής - Φωλιάς. Μάου Μάου (πού λέει κι ο

δήμαρχος) νά είσαι, θά ντραπείς. Δεκάδες ελαστικά μισοθαμένα στην κοίτη του ποταμού. Τεράστιοι όγκοι σκουπιδιών (του δήμου Σώστη); νά σκεπάζονται μέ φαγάνες, έτσι, χύμα και παράνομα. Τήν ώρα που ήμασταν εκεί, ένα κοπάδι πρόβατα πέρασε βοσκώντας στις παρυφές του ανοιχτού σκουπιδότοπου. Μετά θά φάμε τό κρέας τους και θά πιούμε τό γάλα τους... Για τέτοιαν ανακύκλωση νά λέγαμε άραγε!

Βεβαίως, θά πεί κανείς, υπάρχει και ο νέος Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμάτων (ΧΥΤΑ), έξω από τό Στυλάριο.

Γίνεται τουλάχιστον εκεί πραγματικά υγειονομική ταφή; Πέρα από τό ασφαλτόπανο και τό θάψιμο, λαμβάνεται κανένα άλλο από τά επιβαλλόμενα μέτρα για τήν όντως «υγειονομική» ταφή των απορριμάτων; Πρίν λίγο καιρό, προεκλογικά (όπως τυχαίως), ο δήμαρχος Αιγείρου Β. Λίτσος υπέγραψε τίς σχετικές συμβάσεις για τήν αποκατάσταση των 5 άνεργων και 2 ενεργών σκουπιδότοπων του δήμου του (1,8 εκ. ευρώ). Τώρα, εδώ και μήνες χρησιμοποιεί τόν ΧΥΤΑ της Κομοτηνής. Κάνουμε λοιπόν, ως πόλη, και εισαγωγή σκουπιδιών! Νά αξιοποιούνταν τουλάχιστον...

Πολλά τά ερωτήματα: Γίνεται τελικά κάποια ανακύκλωση στην περιοχή μας, τίνος ύλικού και σε τί ποσότητες; Λειτουργεί ο νέος ΧΥΤΑ έτσι όπως προβλέπεται; Τί πρόκειται νά γίνει μέ τήν αθλιότητα στις παρυφές του δρόμου Κομοτηνής - Φωλιάς; Ευχαριστούμε.

Τοπική μαφία;

Προφανώς έπρόκειτο για σύμπτωση! Πάνω που είχε ανάψει ή συζήτηση για τό αν ή σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι σχεδόν πανάκεια για τήν επίλυση χρόνιων προβλημάτων στον χώρο της υγείας, ήρθε ή αποκάλυψη του κυκλώματος της Αλεξανδρούπολης που λυμαινόταν τόν χώρο νά προσγειώσει και νά επαναφέρει στη ζοφερή νεοελλαδική πραγματικότητα. Αφού πρώτα μας έκανε ρόμπες στο πανελλήνιο, κατάφερε για πολλοστή φορά νά υπενθυμίσει τόν πάγιο ρόλο της κάθε πλευράς: του ιδιωτικού σ' αυτόν του ατιμώρητου επιβήτορα και του δημοσίου σ' αυτόν του εύκολου ανυπεράσπιστου θύματος.

Η αλήθεια είναι ότι διαβάζοντας κανείς τό ρεπορτάζ στον αθηναϊκό και όχι μόνο τύπο, ως συνήθως δέν καταλάβαινε και πολλά πράγματα για τήν ουσία του θέματος. Σύμφωνα μ' αυτό, κάποια τοπική εταιρεία όρθοπαιδικών ειδών μέ κάποιον μεταφυσικό τρόπο κατάφερε νά μοιράζει αναπηρικά καροτσάκια ακόμη και σε πεθαμένους, ζημιώνοντας όχι τό Νοσοκομείο αλλά κυρίως τούς ασφαλιστικούς φορείς και δη τόν πολύπαθο ΟΓΑ. Οί δικές μας πληροφορίες - τίς όποιες ειρήσθω εν παρόδω είχαμε μαζί μέ πολλές άλλες ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες αρκετό καιρό πρίν και για συγκεκριμένο λόγο δέν δημοσιοποιήσαμε - είναι και πολύ περισσότερο ακριβείς και όπως πάντα πολύ περισσότερο ουσιαστικές. Ευκαιρία νά αναφέρουμε μερικές!

Κατ' αρχάς μιλάμε για τοπική εταιρεία ιατρικών -και όχι μόνο όρθοπαιδικών- ειδών, στη σύνθεση της όποιας συμμετέχει στέλεχος μέ πολυεπίπεδες διασυνδέσεις στο Νοσοκομείο, συνεπεία (και) της παλιάς εργασιακής του σχέσης μέ αυτό. Η

εταιρεία αφού προμήθευε διάφορα ιατρικά είδη σε -υπαρκτούς ή ανύπαρκτους- ασθενείς, φέρεται νά χρησιμοποιούσε στη συνέχεια εξουσιοδοτήσεις μέ πλαστές σφραγίδες και υπογραφές διοικητικών υπαλλήλων του Νοσοκομείου, για νά πληρώνεται από τούς ασφαλιστικούς φορείς. Προμήθευε τά είδη μέ βάση γνωματεύσεις ελάχιστων συγκεκριμένων επώνυμων γιατρών, οί όποιοι σε όρισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις φέρονται όχι άπλως νά μίν έχουνε καν δει τούς αρρώστους, αλλά νά άγνοούν ακόμη και αν βρίσκονται εν ζωή. Η συμπεριφορά δέ αυτή όρισμένων, δέν αποκλείεται νά σχετίζεται και μέ πρόσφατα έπιεικώς παράδοξα προεκλογικά άλίσβερίσια. Τήν διαδικασία του έλέγχου πυροδότησε πρός τιμήν του ό έντιμος και καλοπροαίρετος κατά βάσιν διοικητής του Νοσοκομείου μετά από σχετικές πληροφορίες που περιήλθαν σε γνώση του, στην απέλπιδα προσπάθειά του νά περιοώσει ό,τι είναι δυνατόν. Τελευταίο αλλά καθόλου έσχατο, ή εταιρεία περι ής ό λόγος, συμμετέχει μέ μεγάλη έπιτυχία και σε «ελεγχόμενους» διαγωνισμούς του Νοσοκομείου για προμήθειες ειδών ιδιαίτερα μεγάλης άξιας. Σε έναν από αυτούς, τήν τελευταία στιγμή άπετράπη ή βέβαιη εξέλιξη νά ζημιώνεται έτησίως τό Νοσοκομείο μέ πάνω από 300.000€. Περισσότερα, αν προκληθούμε.

Μένει νά αποδειχθεί αν και πόσο αλήθεια είναι όλα αυτά, νά αποδοθούν εύθυνες και νά τιμωρηθούν οί υπεύθυνοι όσο ψηλά και αν βρίσκονται -τό άλλο μέ τόν Τοτό τό ξέρετε; Τό δυστύχημα είναι πώς όλοι είμαστε βέβαιοι ότι πρόκειται άπλως για τήν τοπική έκφανση ενός γενικευμένου φαινομένου, κληρονομιάς της τελευταίας 25ετίας. Για μία άπλη παρανυχίδα μέσα στην άπέραντη διαφθορά που έχει όδηγήσει τήν χώρα σε όλοκληρωτική παρακμή.

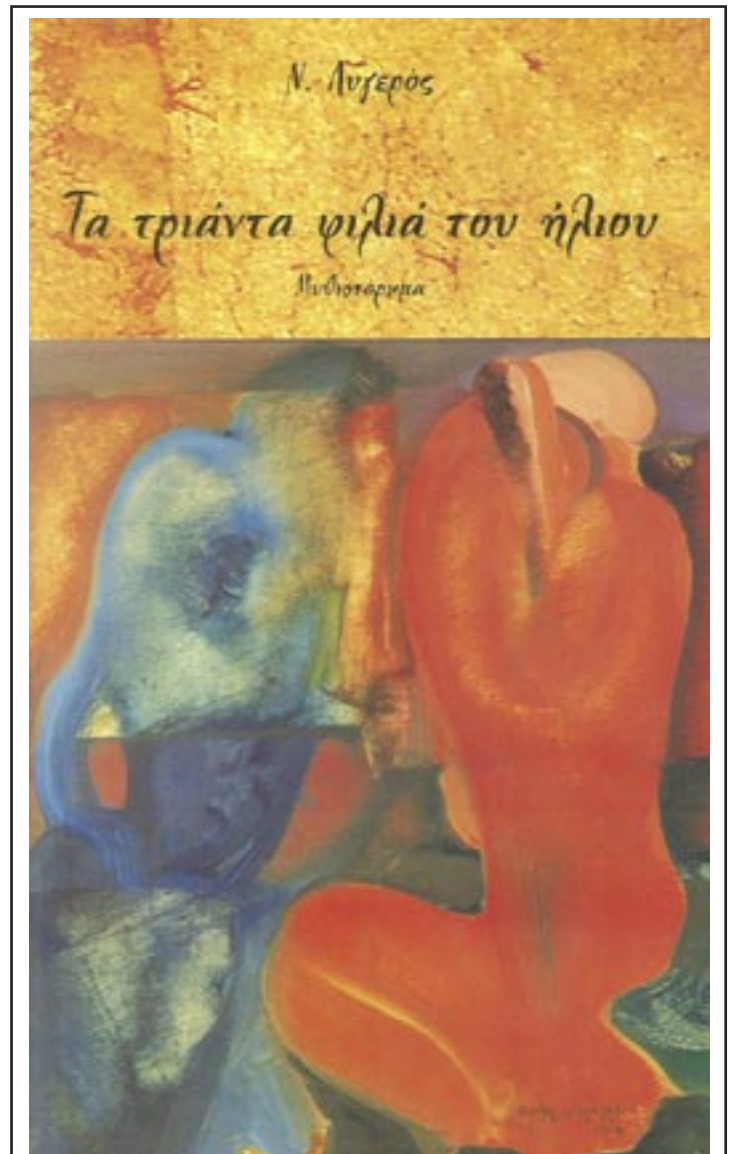

Τελικά ή σύνοδος των ΥΠΕΕ των χωρών-μελών του Οργανισμού Συνεργασίας Ευξείνου Πόντου (ΟΣΕΠ) στη Μόσχα (1/11/06) έβγαλε είδησεις. Οί δηλώσεις του ύφυπουργού Έξωτερικών Ευριπίδη Στυλιανίδη ξεκαθάρισαν ότι ο ΟΣΕΠ από λίσχη συζητήσεων εξέλισεται σε όργανισμό παραγωγής έργου, μέ τίς δύο βασικές ιδέες της έλληνικής Προεδρίας (πού είχε προηγηθεί) νά υιοθετούνται χάρη στη ρωσική βοήθεια. Έτσι, προωθείται ή ιδέα για έναν όδικό δακτύλιο ό όποιος θά ξεκινά από τό λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, θά περνά γύρω από τή Μαύρη Θάλασσα και θά καταλήγει πάλι στην Αλεξανδρούπολη. Ο όδικός αυτός δακτύλιος ήταν μία ιδέα που τήν έπεξεργάστηκε τό ύπουργείο Έξωτερικών και τό ύπουργείο Μεταφορών της Ελλάδας, άποτυπώθηκε σε έναν χάρτη που όνομάστηκε «Ο Δρόμος των Αργοναυτών» και κατατέθηκε στα γραφεία του ΟΣΕΠ στην Κωνσταντινούπολη. Έχει υιοθετηθεί από όλα τά κράτη - μέλη μέ όμοφωνία και τά αρμόδια ύπουργεία της κάθε χώρας έπεξεργάζονται τυπικά αυτή τήν ιδέα, για νά υπογραφεί ή συμφωνία. Μάλιστα ή πρόταση προβλέπει ότι ή Εγνατία ΑΕ θά είναι τεχνικός σύμβουλος της ύλοποίησης αυτού του πρότζεκτ, μέ έδρα τή Θεσσαλονίκη. Επίσης, προωθείται ή δημιουργία των θαλάσσιων διαδρόμων του Ευξείνου Πόντου, καθώς υπάρχει ήδη διαμορφωμένη βούληση και άπομένει νά υπογραφεί συμφωνία για τή δημιουργία των θαλάσσιων διαδρόμων, που θά διασυνδέσουν τά λιμάνια της Μαύρης Θάλασσας μέ τά αντίστοιχα λιμάνια της Μεσογείου. Ο ρόλος της Ελλάδας, που είναι μία ναυτική δύναμη, προοιώνίζεται, εύνόητα, πολύ βασικός.

Στήν πρόσκληση ενδιαφέροντος για τίς επιδοτούμενες άκτοπλοϊκές γραμμές αναφέρεται ό βουλευτής Έβρου Γ. Ντόλιος μέ έρώτησή του (4-11-06) στη Βουλή. Καθώς μία βασική αιτία της ύπανάπτυξης της Θράκης ήταν ή άπομόνωσή της, στο πρόσφατο παρελθόν είχαν αναληφθεί πρωτοβουλίες για νά αλλάξει αυτή ή κατάσταση: Η Ιωνία (θαλάσσια) όδός Αλεξ/πολης -Ρόδου που περνούσε από όλα τά νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Η δεύτερη σύνδεση της Αλεξ/πολης μέ Σαμοθράκη - Λήμνο - Λέσβο, για τή δυνατότητα πρόσβασης και έπιστροφής σε 3 ήμέρες. Η άπευθείας σύνδεση του λιμανιού της Αλεξ/πολης και της Σαμοθράκης μέ τό Λεκανοπέδιο (μέσω Λαυρίου). Σήμερα διαπιστώνεται ότι ή γραμμή Λαύριο - Αλεξ/πολη έγινε Λαύριο - Λήμνος (έξαιρέθηκαν δηλαδή Σαμοθράκη και Αλεξ/πολη), ή γραμμή Αλεξ/πολη - Σαμοθράκη - Λήμνος - Λέσβος καταργήθηκε μετά από κάποιες περιπέτειες και ή γραμμή Αλεξ/πολη - Ρόδος, αφού ύπέστη διάφορες άλλαγές και έχασε πολλούς από τούς πελάτες της, αναφέρεται στην πρόσκληση ενδιαφέροντος της 27-10-2006 ως εναλλακτική γραμμή, δηλαδή Αλεξ/πολη - Ρόδος ή Θεσσαλονίκη - Ρόδος. Ο κοινός νους όδηγει στο συμπέρασμα ότι προσφορές θά υπάρξουν για τή γραμμή Θεσσαλονίκη - Ρόδος.

Ο βουλευτής του ΠαΣοΚ θυμίζει ότι ή έπιχορήγηση των προαναφερθεισών άκτοπλοϊκών γραμμών στηρίχθηκε σε μία συγκεκριμένη λογική και δικαιοσύνη στην πράξη όσον άφορά τήν αναπτυξιακή της λειτουργία. Ενώ τώρα μέ τήν κυβερνητική στάση άφαιρείται αυθαίρετα ένα «περιοριστικό στοιχείο» των πολιτών του Έβρου, «ένα περιοριστικό στοιχείο που μετατρέπεται σε περιοριστικό στοιχείο των πλοιοκτητών» και πλήττεται ή ψυχολογία των κατοίκων της περιοχής. Ερωτά λοιπόν τούς συναρμόδιους ύπουργούς αν ή Κυβέρνηση άσχολείται μέ τό θέμα των άκτοπλοϊκών συνδέσεων του λιμανιού της Αλεξ/πολης, μέ στόχο τήν άρση της άπομόνωσης της Θράκης. Ζητά δέ νά μάθει γιατί ύπήρξαν όλες αυτές οι άρνητικές εξελίξεις στο θέμα τά τελευταία χρόνια. Περιμένουμε κι έμεις μαζί του τήν άπάντηση μέ ενδιαφέρον.

ΝΙΚΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ - Τα τριάντα φιλιά του ήλιου
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ,
Θερμοπυλών και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544, info@spanidis.gr www.spanidis.gr

Στις 15 Νοεμβρίου στο Έφετεϊο ΑΛΤΙΠΑΡΜΑΚ ΚΑΤΑ ΧΑΤΖΗΣΟΜΑΝ

Ο Μεμέτ (Αλτιπαρμάκ) Άμέτ είναι παλιός μας φίλος και ένας από τους πλέον περήφανους ανθρώπους που έχουμε γνωρίσει στην μουσουλμανική κοινωνία. Αγρότης και κατά καιρούς βιομηχανικός εργάτης, πομακικής καταγωγής, μένει στο χωριό Δαρμένη της Ροδόπης και είχαμε άναφερθεί πριν 6 περίπου χρόνια στην δικαστική του διαμάχη με κάποιους συγχωριανούς του για κτηματικές διαφορές (και στην παρέμβαση του τότε βουλευτή Γκαλήπ Γκαλήπ έναντιον του).

Τις τελευταίες μέρες τάραζε και πάλι τά νερά, καταθέτοντας ένσταση κατά της συμμετοχής του Άχμέτ Χατζησομάν στις πρόσφατες νομαρχιακές εκλογές, στις οποίες μάλιστα βγήκε θριαμβευτικά πρώτος σύμβουλος, ξεπερνώντας τους 15.000 σταυρούς, με τον συνδυασμό του νομάρχη Ροδόπης Άρη Πιαννακίδη. Στην ένστασή του (που θα εκδικασθεί στις 15 Νοεμβρίου στο Έφετεϊο Θράκης) επικαλείται την ιδιότητα του Χατζησομάν ως θρησκευτικού λειτουργού, πράγμα που δεν συμβιβάζεται με την ύποψηφιοτητα στις τοπικές εκλογές.

Θυμίζουμε ότι ο Χατζησομάν, πρωτοπαλήκαρο άλλοτε του θανάτου ανεξάρτητου βουλευτή Άχμέτ Σαδίκ, κάνει εδώ και χρόνια τον πρόεδρο στο κόμμα του μακαρίτη (DEB) και συνεργάζεται εκλογικά με το ΠαΣοΚ σε νομαρχιακό επίπεδο. Έτσι, με την αϊγλή των χιλιάδων ψηφοφόρων του, εξασφαλίζει τη θέση του αντινομάρχη, παρότι οι κακές γλώσσες λένε ότι τα ελληνικά του στο χαρτί θυμίζουν προσχολική άσκηση και η παρουσία του στην διοίκηση περιορίζεται σε ...παραδοσιακές μορφές (ρουσφέτια).

Μιλήσαμε με τον Άμέτ Άλτιπαρμάκ και παραθέτουμε τον σχετικό διάλογο:

- Άμέτ, αυτό που τόσο καιρό ακουγόταν ότι μπορεί να το κάνει κάποιος για την ύποψηφιοτητα του Χατζησομάν, τελικά το έκανες εσύ. Γιατί;

- Κώστα, ξέρεις ότι πολλά πράγματα είναι άσχημα στην περιοχή μας. Κι εγώ τουλάχιστον δεν μπορώ να τα βλέπω μονάχα, όταν μπορώ να κάνω κάτι.

- Κατέθεσες ένσταση κατά της συμμετοχής του Χατζησομάν. Πού την βασίζεις νομικά;

- Αυτός ο κύριος ήταν επίσημος για χρόνια θρησκευτικός λειτουργός και δεν δικαιούται να συμμετέχει στις εκλογές ως ύποψηφος. Και ειδικά για πολλούς δικούς μας ανθρώπους ξέρεις πόσο σημαντική είναι αυτή η θέση.

- Λένε πως αυτό ίσχυε πριν πολλά χρόνια και τώρα δεν είναι κώλυμα...

- Και τί δουλειά κάνει δηλαδή σήμερα; Θέλει να μάς πει; Πάντως εγώ ξέρω ότι στη θέση του στο Τεκκέ Τζαμί κανένας δεν έχει

πάει, άρα αυτός εξακολουθεί να υπηρετεί εκεί. Και μήπως όταν ανακοινώθηκε η ύποψηφιοτήτά του, τί έγραφε δίπλα στο όνομά του για επάγγελμα;

- Δεν θυμάμαι, είναι αλήθεια. Μά... πέρα δηλαδή από αντινομάρχη, τί υποτίθεται πως κάνει; Πώς βιοπορίζεται;

- Θέλεις να πω ανοιχτά από πού έρχεται το χρήμα;

- Όχι, άσε καλύτερα, μή βρούμε κανέναν μπελά. Πές μου λιγάκι, η ένστασή σου είναι και κατά της εγκυρότητας των εκλογών, έτσι δεν είναι;

- Ναι. Γιατί αν δεχτεί το δικαστήριο ότι κακώς συμμετείχε ο Χατζησομάν που πήρε τόσες ψήφους, όσους οι τρεις πρώτοι χριστιανοί σύμβουλοι μαζί, τότε επηρέασε και όλο το αποτέλεσμα, έτσι δεν είναι;

- Σωστά. Αυτό όμως κάνει ακόμη δυσκολότερη την υπόθεση για σένα.

- Και για κάποιους άλλους. Πού αν το έχουν πιά τόσο σίγουρο ότι θα δικαιωθούν, τότε γιατί τρελλάθηκαν με τη δική μου την ένσταση;

- Ξέρεις φυσικά ότι ακούστηκαν πολλά εναντίον σου για την ένσταση αυτή.

- Τό ήξερα πριν τα πούν. Ακούω μάλιστα ότι σκοπεύουν να φέρουν κόσμο στο δικαστήριο για να πιέσουν. Δεν με νοιάζει.

- Άμέτ, ξέρεις καλά ότι χαλάς τη σούπα όρισμένων. Και δεν είναι η πρώτη φορά. Τί επιδιώκεις τελικά;

- Θέλω όλοι να σέβονται τον νόμο. Νά γίνεται αυτό που λέει ο νόμος και τίποτε άλλο. Είτε πρόκειται για διπλώματα, είτε για ιδιοκτησίες, είτε για ό,τι άλλο. Κάποιοι δικοί μας δεν το έχουν μάθει ακόμα αυτό. Και δυστυχώς συχνά ούτε οι ύπηρεσίες του κράτους λειτουργούν όπως πρέπει.

- Άμέτ σ' εύχαριστώ κι εύχομαι καλή επιτυχία στις 15 του μήνα.

- Ευχαριστώ κι εγώ.

Νηπιαγωγείο Προσήλιου καί ...τρομοκρατία!

Καθώς η μειονοτική κοινωνία σιγά σιγά αποδεσμεύεται από τις φοβίες του παρελθόντος, τά δημόσια νηπιαγωγεία προοδεύουν και πολλαπλασιάζονται στα μουσουλμανικά χωριά, προσφέροντας ελληνομάθεια και κοινωνικοποίηση στους μπόμπιρες και, παράλληλα, μία πολύ σημαντική βοήθεια στους γονείς τους. Όσο κι αν ακούγεται περίεργο στον μη σχετικό με τά θρακικά ζητήματα, έχουμε κάνει ένα μεγάλο βήμα.

Ωστόσο, τά προβλήματα είναι ακόμη πολλά. Η γεωγραφική απομόνωση των χωριών των Πομάκων στην όρεινη Ξάνθη δυσχεραίνει την εξυπηρέτηση πολλών οικογενειών, με αποτέλεσμα να χρειάζονται πολλά νέα νηπιαγωγεία που θα καλύπτουν και τους μικρότερους οικισμούς. Μία τέτοια περίπτωση είναι τό Προσήλιο.

Τόν περασμένο Ιούνιο, 13 κάτοικοι του χωριού υπέγραψαν έγγραφο αίτημα προς την Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να ιδρυθεί δημόσιο νηπιαγωγείο στον οικισμό για τά παιδιά τους. Μάλιστα, κι επειδή ή γραφειοκρατική διαδικασία έδειχνε να κολλάει, ό Σεμπαεδίν Καραχότζα πού συνυπέγραφε τό αίτημα, έστειλε πρόήμερών (26/20/06) και έπιστολή στην ύπουργό Παιδείας, έπισημαίνοντας την καθυστέρηση και ζητώντας την βοήθειά της, ώστε και τά παιδιά του χωριού, πού «κατοικείται αποκλειστικά από Έλληνες μουσουλμάνους Πομάκους», «νά έχουν κι αυτά δυνατότητα πρόσβασης στην προσχολική άγωγή». Ήδη εξετάζεται ή λύση προκατασκευασμένου κτιρίου δίπλα στο ύπάρχον σχολείο.

Ωστόσο δεν λείπουν τά παρατράγουδα: Κυριακή και Δευτέρα βράδυ, άγνωστοι τηλεφώνησαν στον Σεμπαεδίν και τόν απέλησαν να έγκαταλείψει την προσπάθεια, αλλιώς «θά χάσει ή γυναίκα του!» Ύπάρχει καμμία άμφιβολία για τους ήθικούς άυτουργούς της άπόπειρας τρομοκρατίας;

Τό γράμμα του Ριτβάν

Καθώς κληθήκαμε από τόν Γιώργο Καραμπελιά και τούς άλλους φίλους του «ΑΡΑΗΝ» να εκθέσουμε τη σοφία μας περί τό θρακικό στην πρόσφατη ήμερίδα του περιοδικού στην Αθήνα (27-28/10/06), νιώσαμε την απόλυτη ανεπάρκειά μας. Έτσι περιοριστήκαμε στην άνάγνωση μίας έπιστολής Πομάκου φίλου μας, πού θά μπορούσε να ήταν κι άληθινή:

Μέ λένε Ριτβάν, είναι 35 χρόνων και ζωώ στη Γλαύκη της Ξάνθης. Είμαι μουσουλμάνος πολίτης της Ελλάδας και δουλεύω στις οικοδομές. Έχω γυναίκα και δύο παιδιά και ζούμε με τούς γονείς μου, όλοι στο ίδιο σπίτι. Αν με ρωτήσετε τί είμαι, Τούρκος ή Πομάκος, δεν ξέρω τί θ' άπαντήσω' έξαρτάται ποιός ρωτάει, γιατί ρωτάει και πού μέ ρωτάει. Πάντως μιλάω τά ελληνικά πού έμαθα στα καράβια και τά πομάκικα πού μουμάθε ή μάνα μου. Εκείνη κι ό πατέρας μου άλλη γλώσσα δεν ξέρουν, κι άκόμα σήμερα πομάκικα μιλούν στα έγγόνια τους. Εκείνα όμως μιλούν καλύτερα τά τούρκικα: λίγα πού μάθαν στο σχολείο και περισσότερα πού μάθαν από την τηλεόραση, άφου ελληνικά κανάλια, πέρα από τά κρατικά, δεν πιάνουμε δώ πάντα. Εγώ ήθελα να μάθουν καλά ελληνικά, ώστε μεθάρσιο να βρουν μιά δουλειά της προκοπής στην Ξάνθη, όμως σχολείο ελληνικό δεν ύπάρχει. Ούτε στο χωριό, ούτε πουθενά σ' όλο τό βουνό. Μερικοί γονείς πηγαίνουνουν τά παιδιά τους σε σχολεία της πόλης αλλά εγώ με τη δουλειά μου δεν μπορώ. Και πού τά πάω τό άπόγευμα στην πόλη για τ' Άγγλικά είναι τό περισσότερο πού μπορώ να κάνω.

Τί άλλο να κάνουμε; Ζητήσαμε σχολείο. Μαζευτήκαμε καμμία είκοσαριά γονείς και πήγαμε στη νομαρχία να τό ζητήσουμε, όχι μόνο για τό χωριό μας μά και για τά γύρω χωριά πού θά έξυπηρετούνταν. Ούτε πού τό συζήτησε ό νομάρχης. Θέλει να ξαναβγει και αν άνακατευτεί στα χωράφια

του Προξενείου δεν θά είναι εύκολο. Άλλωστε τά είπαν και σε μάς, ό ιμάμης του χωριού κι ό δάσκαλος των τουρκικών, να μη σκαλιζουμε τό θέμα και όπου νάναι γίνεται νέο, ιδιωτικό σχολείο στο χωριό, όπου θά διδάσκονται σωστά τουρκικά κι όχι τούατρα πάτρα όπως σήμερα. Ελληνικά όμως;

Πριν έξι μήνες έγινε πολιτιστικός σύλλογος στο χωριό. Είχε μαζέψει τις ύπογραφές ό Άμέτ, ό παλιός δάσκαλος, λέγοντας πως γίνεται σύλλογος για την προκοπή του χωριού. Τώρα όμως βλέπω ότι δείχνουν τις παραδοσιακές μας φορεσιές, τις ξύλινες κουτάλες, τά καλάθια από φουντουκιά, τά τερλίκια των γιαγιάδων μας, τις πίτες «κλίν» των μανάδων μας, κι ό,τι φτιάχνουμε παλιά, και τά λένε «τούρκικα». Για τη μουσική, τά τραγούδια μας, τά παραμύθια, τά μασάλια των παλιών, ούτε λέξη! Γι' αυτά μόνο κάποιιο χριστιανοί, κυρίως δάσκαλοι, ενδιαφέρονται. Έρχονται, τά ψάχνουν και ό Χασάν πού ξέριε καβάλι, και κανέναν δεν φοβάται, τά παίζει και τά ήχογραφούν. Βγήκαν μερικά βιβλία με παραμύθια των γιαγιάδων μας και κάποια δισκάκια με τραγούδια των παππούδων μας. Λίγοι τό ξέρουν - ή έτσι τουλάχιστον δείχνουν. Ο ιμάμης λέει ότι όλα αυτά γίνονται για να διασπάσουν την μειονότητα και κανείς δεν έχει όρεξη για καβγάδες μαζί του. Άλλωστε κι ό Χασάν, ό οργανοπαίκτης, όταν έρχεται στο τζαμί δύσκολα βρίσκει κάποιον να του πει μιά καλημέρα...

Δέν ξέρω ποιός έχει δικιο. Ο δάσκαλος, ό ιμάμης, ό βουλευτής, ό αντινομάρχης λένε πως είμαστε Τούρκοι κι όταν αφήσουμε αυτήν την άχρηστη γλώσσα σε τίποτε δεν θά διαφέρουμε από τούς Τούρκους του κάμπου. Όμως ό θεϊός μου πού πριν 40 χρόνια κατέβηκε να ζήσει σε καμποχώρι δεν βρήκε έναν άνθρωπο να κάνει φίλο, μέχρι πού πέθανε. Κι ή ξαδέρφη μου άντρα πάλι από τό χωριό μας πήρε. Κι όποτε γίνει φασαρία, τό «Πομάκος» είναι βρισιά για τούς Τούρκους, όπως και πολλούς Έλληνες. Ο πατέρας

μου επίσης λέει ότι μέχρι πριν 15 χρόνια τό κράτος στο χωριό ήταν ό γραμματέας της κοινότητας και ό χωροφύλακας. Μόνο ό Στρατός ήταν έντάξει μαζί μας. Θυμάμαι τί τραβήξαμε μέχρι να πάρουμε την άδεια να φτιάξουμε λίγο τό σπίτι πού μέναμε.

Θυμάμαι τά μπαξίσια πού μοιράζαμε. Θυμάμαι τη μέρα πού έφυγε ή μπάρα από τη διασταύρωση της Σμίνθης. Όλα τά θυμάμαι.

Σήμερα τά πράματα έχουν αλλάξει. ΣΤούρκοι κι Έλληνες συναγαίνονται ποιός μάς αγαπάει περισσότερο. Στα λόγια. Οι πρώτοι μάς θέλουν δίπλα τους να φωνάζουμε «είμαστε Τούρκοι». Οι δεύτεροι μάς θέλουν να φωνάζουμε «είμαστε Πομάκοι» - μερικοί και να δηλώνουμε άπόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Πολιτικά παιχνίδια, όπως λένε όλοι... Έγώ όμως θέλω πρώτα πρώτα να βγαίνει τό μεροκάματο και οι δουλειές έχουνε σπάσει. Θέλω να πουλιέται κάθε χρόνο ό καπνός πού έκανε τη μάνα μου δύο κάτια και οι έμποροι μάς βγάδουνε κάθε χρόνο την ψυχή. Θέλω να μορφωθούν τά παιδιά μου και σχολείο δεν ύπάρχει. Θέλω να μιλάω έλευθερα

παντού και οι ταμπέλες «Τουρκτσού» και «Ρουμτζού» δίνουν και παίρνουν...

Πριν λίγες μέρες είχαμε εκλογές. Πέρα από τόν μέχρι χθές δήμαρχο ήταν άλλοι τρεις ύποψήφιοι. Από τούς 4 μόνο ένας, πού είναι και φίλος μου, δεν δηλώνει Τούρκος.

Όλοι όσοι έχουν δύναμη, χρήματα και καλές σχέσεις με τό προξενείο και τό ελληνικό κράτος ήταν με τούς άλλους. Όλοι όσοι ζούν χωρίς να δουλεύουν, έτρεχαν για λογαριασμό τους. Είναι οι ίδιοι πού τους παρακάλενε τά ελληνικά κόμματα στις βουλευτικές εκλογές. Όπου κι αν χρειαστεί βοήθεια - στην Εφορία, στην Τροχαία, στην Πολεοδομία, στο Δασαρχείο, αυτοί είναι πού τά βολεύουν. Ξαναβγήκε ό παλιός δήμαρχος. Ποιόν να ψήφιζε ό κόσμος; Τόν φίλο μου πολλοί δεν τόν ήξεραν καν, άλλοι τόν συκοφάντησαν ως άνθρωπο του ελληνικού κράτους, οι ίδιοι οι σύμβουλοι του τόν πούλησαν.

Χθές τό άπόγευμα στην κρατική τηλεόραση είχε μιά έκπομπή για τά χωριά μας. Ήρθαν κάποιιο από την Αθήνα, γύρισαν την περιοχή, είπαν καλά λόγια για τόν τόπο μας και τόν κόσμο μας, ίσως και περισσότερα άπ' όσα έπρεπε. Ας είναι καλά οι άνθρωποι. Όμως έχει κι άλλα πολλά αυτός ό τόπος να διηγηθεί, σαν αυτά πού λέω παραπάνω, πού βέβαια δεν τούς τά είπε κανείς - κι από πού ν' άρχίσεις; Είναι τόσα πολλά, περίεργα, πολύπλοκα και άσχημα. Θάθελαν να τ' ακούσουν; Θέλει κανείς να τ' ακούσει;

Σπίτι έπεσε σε οροφή Μουσείου!

Ένα σπίτι «έπεσε» πάνω στην οροφή του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης στην Βιέννη της Αυστρίας! Το καλλιτεχνικό έργο, με τίτλο «Επίθεση Σπιτιού» από τον γλύπτη Erwin Wurm, υποτίθεται ότι απεικονίζει ένα σπίτι που έπεσε από τον ουρανό πάνω στην οροφή του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης στην Βιέννη της Αυστρίας! Ο καλλιτέχνης δήλωσε πως το έργο του είναι μια δήλωση διαμαρτυρίας στην παράλογη οικιστική ανάπτυξη. «Υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες σπίτια και συνεχίζουν να χτίζονται σαν μαστίγια, σαν τον καρκίνο που εξαπλώνεται στην γη μας,» είπε ο κ. Erwin Wurm.

Στην Ελλάδα της αντιπαροχής και των σπιτοκουτοειδών περιστερώνων του πολιτισμού της «πολυκατοικίας» και

της αντιπαροχικής βιομηχανίας εκμετάλλευσης των όποιων μετοίκων από τους γηγενείς, ακόμη και η Τέχνη θα σωπούσε έντρομη μπροστά στην παντοδυναμία της θρασύτητας και της αναίδειας.

Στην Αυστρία μπορεί να ξυπνούν προβληματισμοί που εκφράζονται ποικιλοτρόπως καταδεικνύοντας μια διάθεση αντίστασης. Και πού μάλιστα, στη Βιέννη! Ενώ στη χώρα μας; Ο,τιδήποτε όμορφο, λειτουργικό, κοινωνικά εξυγienισμένο καταδιώκεται από τους βαρβάρους κληρονόμους της νομαδικής οθωμανικής απαίδευσιάς και των «άδολων» επαρχιωτικών μικρόκοσμων που στηρίζονται στις «δημοκρατικές διαδικασίες» (δηλαδή «όπου να'ναι, ό,τι λάχει») αντί της καλλιέργειας. Και η τσίπα ή η διάθεση διαμαρτυρίας εξαφανισμένες ακόμη κι από την Τέχνη, την «τρελλή», ιδιόμορφη, ναι, αυτή που συνήθως η εκκεντρικότητά της νομιμοποιεί και δεν απειλεί το σύστημα. Ναι, ακόμη κι αυτή με το κατοχυρωμένο ακαταλόγιστό της, σιωπά! Συμβιβάζεται τρομοκρατημένη μπροστά στην αφασία των «πολιτών», μπροστά στην υπέρτατη αξία του «βολέματος», της παραίτησης των ΚΑΠΗ, των προτεραιοτήτων της καθημερινότητας και του «έχει μωρέ ακόμη δρόμο για τον πάτο, δεν θα τον προλάβουμε εμείς, τι μας νοιάζει λοιπόν»... X.A.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Περίληψη διακήρυξης δημοπρασίας

Η Διεύθυνση Ιδιωτικοποιήσεων του ελληνικού Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών προκηρύσσει δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό μεταξύ ειδικευμένων ιδιωτών στην εκμετάλλευση «στρωμένων» από το κράτος επιχειρήσεων – άρθρο 1, παρ. 1, εδάφιο 1 του Ν. 1/1831, Φ.Ε.Κ. 1Α/1-1-1831 – με το σύστημα υποβολής προσφορών και ανάθεσης της καταβολής αυτών από την ίδια την ελληνική Πολιτεία, για την ανάδειξη αναδόχου που θα εκτελέσει το έργο: «ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ». Ελάχιστη αναμενόμενη προσφορά: 1 γλειφιτζούρι, τα εκτός έδρας, οι μετακινήσεις των βουλευτών, η αποζημίωσή τους για την αργία της Πρωτομαγιάς και οι γνωστοί τεκεδέδες λάδι. Ο διαγωνισμός ξεκινάει ήδη με τη δημοσίευση της παρούσας διακήρυξης και θα διαρκέσει ωστόσο βρεθεί το λαδάκι εκείνο που θα λειτουργήσει αποτελεσματικότερα τη μίξα. Το έργο συγχρηματοδοτείται από το Ι.Κ.Α., την Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Ελλάδας και το Ταμείο Εναέριων και Επίγειων Υπαλλήλων της Ολυμπιακής Αεροπορίας, είναι δε ενταγμένο στη Συνθήκη Ραμσάρ που προστατεύει τους αγριόχοιρους και βαρύνεται από όλες τις νόμιμες κρατήσεις.

Στη δημοπρασία γίνονται δεκτές εργοληπτικές επιχειρήσεις:

1. Βουλευτών που μισθώνονται κανονικά, διατηρώντας παράλληλα και άλλες επαγγελματικές ενασχολήσεις, παρά το ασυμβίβαστο.
2. Κουμπάρων που συγγενεύουν από κουμπαριά α' βαθμού και διατηρούν κουμπούρια.
3. Μεγαλοεργολάβων, μπράβων, συντονιστών καρτέλ και πωλητών προστασίας.
4. Υπουργών εργατοπατέρων που αίρουν τον εορτασμό της Πρωτομαγιάς για όλους τους άλλους πλην του ταπεινού κλάδου των Βουλευτών.

Για τη συμμετοχή στη δημοπρασία απαιτείται γλώσσα 25 εκατοστών και λάδι έξτρα φινό εξαιρετικό παρθένο από τους πεδινούς ελαιώνες των αποκρατικοποιήσεων. Για τον παρόντα διαγωνισμό έχει ληφθεί υπόψη το συμφέρον του ελληνικού λαού, ήτοι: Η ανάγκη ιδιωτικοποίησης του κλασικού κρατικοδιαίτου τομέα (κυβέρνηση – βουλή), που, χωρίς να προσφέρει τα στοιχειώδως αναμενόμενα, εκποιεί τις κερδοφόρες κρατικές επιχειρήσεις κι επιχειρηματολογεί υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων, εξακολουθώντας παράλληλα να λυμαίνεται το δημόσιο χρήμα από το οποίο και ψωμίζεται, μα και βουτυρώνεται.

Αν για οποιοδήποτε λόγο προκύψει εργοληπτική υπηρεσία που δεν τηρεί τις προαναφερθείσες προδιαγραφές, ωστόσο είναι σε θέση να υποβάλει ικανοποιητικότερη προσφορά, ασφαλώς και θα γίνει δεκτή, αν και θεωρείται παντελώς άπιθανο να συμβεί κάτι τέτοιο.

Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στην αρμόδια διεύθυνση κατά τις ημέρες και ώρες που πραγματοποιούνται στάσεις εργασίας.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

(Και για την αντιγραφή της διακήρυξης για τον Α): Γ.Σ.)

ΤΟΥΡΚΙΑ: Ό παράς καί τό παρακράτος

Συχνά λέμε κι ακούμε για την κυρίαρχη θέση των Τουρκικών Ένοπλων Δυνάμεων στη ζωή της γείτονος χώρας και ή υποτιθέμενη συρρίκνωσή της είναι προϋπόθεση για την «ευρωπαϊκή πορεία» των γειτόνων μας. Ποιά είναι όμως σήμερα ή παρουσία του Στρατού στην οικονομική ζωή της Τουρκίας; Ο Τούρκος καθηγητής Φερντ Μινκαρί (τόν όποιον κι ευχαριστούμε θερμά) μάς έστειλε την εργασία του για τό θέμα και μία συνοψη ή παραθέτουμε κατωτέρω μέ τίς κυριότερες έταιρείες του κλάδου:

HAVELSAN

Έταιρεία λογισμικού και άμυντικών συστημάτων. Οί πωλήσεις και οί εξαγωγές της (60 εκ. \$) έχουν πολλαπλασιαστεί τά τελευταία χρόνια, μέ κυριότερη δουλειά τόν έξομοιωτή πτήσης του άεροσκάφους CN-235 στη Νότια Κορέα.

ASELSAN

Ίδρύθηκε τό 1975 και δραστηριοποιείται στόν τομέα τών ήλεκτρονικών (έπικοινωνίες, τεχνολογία μικροκυμάτων, μικροηλεκτρονικά, αυτοματισμοί, ραντάρ, ήλεκτροοπτικά συστήματα...). Η έδρα της είναι στίς έγκαταστάσεις του Ματζούνκιοί, έξω από την Άγκυρα. Διαθέτει μέ πιστοποίηση ISO-9001 και φέτος ή παραγωγή της αναμένεται νά διπλασιαστεί και νά φτάσει τά 260 εκ. \$.

ROKETSAN

Ίδρύθηκε τό 1988 στόν χώρο της έρευνας και παραγωγής πυραυλικής τεχνολογίας (πύραυλοι τών 122 και τών 107 mm, πολλαπλοί έκτοξευτές κτλ) μέ πωλήσεις πέρυσι στά 165 εκ. \$.

ASPİLSAN

Έταιρεία παραγωγής συσσωρευτών για στρατιωτική χρήση.

TAI (TUSAŞ – HAVACILIK VE UZAY SANAYİ A.Ş)

Έταιρεία άεροδιαστημικής, μέ έδρα την Άγκυρα, συνολικό προσωπικό 2380 άτομα και έγκαταστάσεις 5.000.000 τ.μ. - τά 160.000 στεγασμένα. Από τόν Σεπτέμβριο του 2004 ξεκίνησε έρευνα και ανάπτυξη στην Τεχνόπολη του Middle East Technical University, μέ προσωπικό που αναμένεται νά φτάσει τά 200 άτομα. Οί πωλήσεις της έφτασαν τά 800 εκ. \$.

MKEK

Η ίδρυσή της ήταν έξέλιξη της οθωμανικής

πολεμικής βιομηχανίας. Έχει 18.000 άτομα προσωπικό, 18 μεγάλα έργοστάσια ανά τη χώρα (Άγκυρα, Κιρίκαλε, Τσάνκιρι...) και παράγει κάθε είδους πυρομαχικά, βόμβες, νάρκες... Οί πωλήσεις της ήταν 600 εκ. \$.

OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu)

Είναι ό βασικός βραχίονας του Στρατού στην οικονομία. Υποτίθεται ότι είναι συνταξιοδοτικός οργανισμός τών στρατιωτικών, βασισμένος στό τέλος 10% επί τών μισθών τους, πού τούς παρέχει πρόσθετα μερίσματα από τίς επιχειρήσεις πού έλέγχει, τίς διεθνείς συνεργασίες της μέσω joint ventures και τίς επενδύσεις πού πραγματοποιεί. Τά συμφέροντά της είναι σέ μεταλλουργικές έταιρείες σάν την ATAER Holding, στην αυτοκινητοβιομηχανία (μέσω της OYAK Renault και της MAİS), στίς μεταφορές (OMSAN), στην τσιμεντοβιομηχανία, στό σκυρόδεμα (OYAK Beton), στίς συσκευασίες (OYAK Kağıt Ambalaj), στόν χρηματοασφαλιστικό τομέα (AXA-OYAK Holding, OYAK Yatırım Menkul Değerler, OYAK BANK, OYAK Ankerbank, Halk Leasing and OYAK Emeklilik), στην βιομηχανία άγροφαρμάκων (HEKTAS), στην βιομηχανία τροφίμων (TUKAŞ, Tam Gıda, Eti Pazarlama), στίς κατασκευές (OYAK İnşaat, OYAK Konut İnşaat), στόν τομέα της Υγείας και του Τουρισμού (OYAK Pazarlama), στό χονδρεμπόριο (OYTAŞ), στόν τομέα της Ασφάλειας (OYAK Savunma ve Güvenlik Sistemleri), στην ενέργεια (OYAK Enerji, İSKEN), στίς νέες τεχνολογίες (OYAK Teknoloji)...

Έρευνα, παραγωγή, συνεργασίες και αντιπροσώπευση πολυεθνικών έταιρειών συνθέτουν την εικόνα μιάς λεγναίας ύδρας πού δεν λείει νά μαζέψει τά πλοκάμια της από την γειτονική χώρα. Χαρακτηριστική ή περίπτωση της τουριστικής έταιρείας OYAK Pazarlama. Τό 2004, στά πλαίσια της νέας νομοθεσίας πού έπιβλήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Νόμος 5188), οί έταιρείες πού δραστηριοποιούνται στόν τομέα της ασφάλειας έπρεπε νά παραιτηθούν από άσχετες δραστηριότητες. Έτσι, οί υπηρεσίες υγείας πού παρέχονταν από θυγατρική της OYAK Savunma ve Güvenlik Sistemleri A.S., μεταφέρθηκαν στην ...OYAK Pazarlama!

ΒΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

17χρονοι βίασαν συμμαθήτρια τους σε ένα σχολείο κάπου στην Ελληνική επαρχία, ενώ το γεγονός βιντεοσκοπούταν από έναν φίλο τους. Πρίν τον βιασμό οι πιτσιρικάδες πήραν από πίσω την συμμαθήτρια τους και μέ παρότρυνση του «αγοριού της» της κάναν την πρόταση να κάνει ομαδικό έρωτα μέ όλους, ταυτόχρονα. Αυτά όλα γίνονταν στους διαδρόμους του σχολείου παρουσία των συμμαθητών τους. Οί εκπαιδευτικοί «σηκώνουν» τα χέρια και δηλώνουν αδυναμία έλέγχου της κατάστασης.

Ποια από τίς παραπάνω προτάσεις δεν σας σκανδαλίζει αν είστε πάνω από 35 χρόνια; Ολοι αναρωτιούνται πώς φτάσαμε ως εδώ.

Είναι πράγματι άξιο απορίας το πώς γεφυρώσαμε την σχολική αθωότητα που επικρατούσε μέχρι την δεκαετία του '80, στην lifestyle σεξιστική αυθάδη παρουσία του μέσου έφηβου σήμερα μετά από 25 περίπου χρόνια. Είναι εντυπωσιακός ο τρόπος που αντιμετωπίζουν οι καταληψίες μαθητές τους διάφορους υπουργούς και δημοσιογράφους που προσπαθούν να κατανοήσουν τα «αιτήματα» τους και τίς «διεκδικήσεις» τους. Η αυθάδεια, η αγένεια, η άγνοια, ο κομψασμός και σε αρκετές περιπτώσεις η υστέρηση παρακολούθησης της συζήτησης ήταν προφανής. Μερικοί μαθητές που είχαν κάποια ευχέρεια στην άρθρωση σωστού λόγου δεν ήταν σε θέση να περιγράψουν τον λόγο για τον οποίο κάνουν κατάληψη. Το λεγόμενο μαθητικό κίνημα τι έχει δώσει στην Ελλάδα; Τι έχει δώσει στην σχολική νεολαία εκτός από εκατοντάδες χαμένες ώρες διδασκαλίας; Έχει επιτευχθεί κάποια ευχέρεια στην άρθρωση σωστού της ύπαρξης του; Και ποιος θα θέσει αυτόν τον στόχο; Οί μαθητές;

Στα πανεπιστήμια έχει επιβληθεί η αισθητική της κομματικής αφίσας, οί μόνες ενεργείς φοιτητικές ομάδες που υπάρχουν είναι οί κομματικές. Οί φοιτητοπατέρες είναι μία εγνωσμένη τροχοπέδη στον πανεπιστημιακό χώρο.

Οί φοιτητικές κομματικές ομάδες υπηρετούν τον πολιτισμό του σκυλάδικου και του κωλόμπαρου, όπου και γίνονται κάθε χρόνο οί υποδοχές των πρωτοετών και οί διάφοροι χοροί προς άγρα χρημάτων, άλλο πολιτιστικό στολίδι από τους «ανήσυχους» πνευματικά φοιτητές της Κομοτηνής δεν βλέπουμε. Δεν υπάρχουν άλλες φωνές που διψούν

για φοιτητικό κοινοτισμό; Φυσικά. Πνίγονται όμως πολύ εύκολα από την κομματική χιονοστιβάδα της ισοπέδωσης προς τα κάτω. Δεν μπορεί όλοι οί φοιτητές να θέλουν έναν τόσο άσχημο κι απωθητικό πανεπιστημιακό χώρο.

Στην Εσπερία ο πανεπιστημιακός χώρος είναι εκεί που ζει, διαβάζει, πίνει καφέ, φλερτάρει και αθλείται ο φοιτητής, οί φοιτητικές κοινότητες που λειτουργούν για το αυτονόητο, για τη ζωή των φοιτητών. Φυσικά δεν υπάρχει συνδικαλισμός κομματικοκρατούμενος όπως τον εννοούμε στην Ελλάδα και ο δείκτης αμφισβήτησης των ΠΑΝΤΩΝ είναι σε πολύ υψηλός.

Στην Ελλάδα οί φοιτητές ζουν στην πλατεία, διαβάζουν στα σπίτια τους, δεν αθλούνται και διασκεδάζουν σαν φτασμένοι Έλληνες σε σκυλάδικα και ορθάδικα. Δεν αμφισβητούν τίποτα, εκτός από την αυθεντία των εκάστοτε υπουργών παιδείας, μερικών καθεστωτικών δημοσιογράφων, και τα συμφέροντα του κεφαλαίου, όλα τα άλλα στην Ελλάδα τους φαίνονται εντάξει.

Μαθητές και φοιτητές δεν υποψιάζονται βλέποντας τον δρόμο προς την κατάληψη στρωμένο μέ ροδοπέταλα; Δεν νιώθουν μαλάκες όταν βλέπουν πως όλοι, υπουργοί και καθηγητές (δεν μιλάω για τους γονείς, αυτοί έχουν χάσει το παιχνίδι από καιρό) φροντίζουν μέ παρηγορία για την λεγόμενη αντίδρασή τους;

Μία κατ' αρχήν αντίδραση θα ήταν ή διάλυση των δεκαπενταμελών και ή δημιουργία ας πούμε τριανδρών στα σχολεία, ή συνεδρίαση των οποίων δεν θα γίνεται σε χαμένες ώρες μαθημάτων αλλά σε μέρη ανακοινώσιμα μόνο στην κοινότητα των μαθητών. Φυσικά να μην υπάρχει ενιαία και ομοιόμορφη έκφραση της δημοκρατίας σε κάθε σχολείο, ακόμη και πρξαικοπήματα θα ήταν αποδεκτά. Να μην δέχονται τον τρόπο εκλογής έτοιμο αλλά να τον δημιουργεί κάθε σχολείο μόνο του. Να έχει το κάθε σχολείο το δικό του μανιφέστο υπέρ των μαθητών («ούτε μια εκπαιδευτική ώρα χαμένη», «όλοι πάνω από τη βάση»...) Η στείρα κατάληψη δείχνει παθητική στάση και δεν ταιριάζει σε αυτούς που έχουν την ευθύνη του μέλλοντος μας. Οί μαθητικές κοινότητες να απαιτήσουν δικά τους μέσα επικοινωνίας δικτυακά τα οποία μέ ευθύνη των μαθητών θα φυλάγονται από τρίτους. Κτλ κτλ.

Έτσι ίσως να δημιουργηθούν ζωντανές κοινότητες νέων ανθρωπών που θα αλληλοεπηρεάζονται, στους οποίους θα ελπίζουμε για κάτι καινούργιο σε όλα τα επίπεδα, γιατί ή Ελλάδα δείχνει μια πολύ κουρασμένη και προβλέψιμη χώρα που όσο πάει και πιο βαρετή γίνεται. Π.Κ.

Η ΡΩΣΙΚΗ ΑΝΑΚΑΜΨΗ («ΑΡΔΗΝ», 27/10)

Το περιοδικό «Αρδην», με άφορμή την κυκλοφορία του τεύχους 61 (Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2006) και το αφιέρωμά του στον νέο ρόλο της Ρωσίας, οργάνωσε πανελλαδική διήμερη συνάντηση με θέματα ή «είσοδος της Τουρκίας στην Ευρώπη, ή κρίση του έσκουγχρονισμού, το αδιέξοδο έλληνικό πολιτικό σκηνικό» στην Κυπριακή Έστια στην Αθήνα.

Ο **Φάνης Μαλκίδης**, λέκτορας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, επικέντρωσε την ανάλυσή του στο επίτεδο της πολιτικής, της οικονομίας και της κοινωνίας. Ανέφερε ότι παρότι η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και οι αλλαγές που αυτή προκάλεσε το παγκόσμιο ενδιαφέρον, στην Ελλάδα, το έπιστημονικό, έρευνητικό ενδιαφέρον σχετικά με την πορεία της Ρωσίας στο διεθνές στερέωμα, αλλά και τα έσωτερικά της προβλήματα αφήνουν τους Έλληνες έπιστήμονες, αναλυτές καθώς και το κοινό αδιάφορους. Η έλληνική βιβλιογραφία σχετικά με τη Ρωσία ήταν και έξακολουθεί να παραμένει πενιχρή, ενώ μέχρι πριν λίγα χρόνια δέν υπήρχε σχετική πανεπιστημιακή σχολή, παρότι η Ελλάδα αποτελεί χώρα με ιστορικές σχέσεις με τη Ρωσία και χώρα υποδοχής και έργασίας πολλών πολιτών από την πρώην ΕΣΣΔ και τη σημερινή Ρωσία. Ο όμιλητής ανέφερε επίσης τα μέτρα που λήφθηκαν μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και ανέλυσε τη δομή του σημερινού πολιτικού συστήματος, των πολιτικών τάσεων, τις έξουσίες, τις προτεραιότητες τόσο στο «έγγυς έξωτερικό» όσο και στο διεθνές περιβάλλον, το θέμα της ένεργειας και του πετρελαίου, στοιχεία τα όποια καθιστούν τη Ρωσία κράτος διεθνούς ενδιαφέροντος. Στην οικονομία έπικεντρώθηκε στη νέα τάξη των «ολιγαρχών», των «νεορώσων», ή όποια λεηλάτησε τη Ρωσία, ενώ στην προσπάθεια παρουσίασης της σημερινής κοινωνικής κατάστασης αναλύθηκαν τα τεράστια προβλήματα που εμφανίζονται σήμερα.

Ο περιβαλλοντολόγος **Βασίλης Στοϊλόπουλος** αναφέρθηκε στον ένεργειακό τομέα και ιδιαίτερα στη μεταβολή της Ρωσίας σε «ένεργειακή υπερέδυναμη», ή όποια θα συνεχίσει να αποτελεί μία πολύ ενδιαφέρουσα χώρα τα έπόμενα χρόνια. Ανέλυσε τη σημερινή κατάσταση στο διεθνές ένεργειακό πεδίο και ανέφερε όρισμένα μελλοντικά σενάρια για το ζήτημα πάντοτε με ιδιαίτερο και αυξημένο το ρωσικό ρόλο.

Ο εκδότης του Άρδην και συγγραφέας **Γιώργος Καραμπελιάς** τόνισε ότι από τις αρχές της νέας χιλιετίας, και παρὰ την κρίση της, ή Ρωσία έπανακάμπτει ως μεγάλη ευρωπαϊκή - ευρασιατική δύναμη, στήριξη των ένεργειακών της αποθέματα, στο στρατιωτικό πυρηνικό της όπλοστάσιο και στην άνοδο της οικονομικής της ισχύος. Η Ρωσία, ακολουθώντας το παράδειγμα της Κίνας, χρησιμοποιεί την οικονομική της ισχύ για την έπανεμφάνισή της στο παγκόσμιο προσκήνιο και για να έπιτύχει την άναστροφή των άρνητικών τάσεων στον άμεσο περίγυρο της. Η αίφνιδια έλευση του Πούτιν στην Αθήνα, για να έπιταχύνει τις διαδικασίες κατασκευής του άγωγού Σπουργκάς - Άλεξανδρουπόλης (άρχης Σεπτεμβρίου 2006) έθεσε το ζήτημα της έπανεμφάνισης της Ρωσίας ως άποφασιστικού παράγοντα στις διεθνείς σχέσεις, και στην περιοχική ειδικότερα. Ο Καραμπελιάς ανέφερε ότι για τους αναλυτές αυτή ή έπιστροφή είχε προαναγγελθεί, σε ό,τι μίας άφορα, από την άσκηση του ρωσικού βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας (μαζί με την Κίνα) υπέρ των κυπριακών θέσεων, και με την πρόσφατη άγορά, μέσα στο καλοκαίρι, της «Ιντρακόμ» από τη ρωσική έταιρεία «Συστέμα».

Ο αντίστράτηγος έ.ά. **Δημήτρης Άλευρομάγειρος** αναφέρθηκε στην άνακαμψη της Ρωσίας και στις έπιπτώσεις στους διεθνείς γεωπολιτικούς συσχετισμούς. Μέρος της έισηγησης παρατίθεται κατωτέρω:

(...) Το πιο σημαντικό, κατά την άποψή μου, είναι ότι ενώ υπήρχαν όλες οι ένδειξεις για να αισθανθεί ό πολιτικός αναλυτής ότι πλησιάζει το τέλος της ΕΣΣΔ (ή αντίστροφή μετρήση είχε ήδη άρχισι με

την άποσταλινοποίηση του Κρουτσώφ στα μέσα της δεκαετίας του 60), φαίνεται ότι τα γεγονότα αίφνιδιασαν άκόμη και εκείνους που έπεδίωξαν αυτή την, έτσι κι άλλωως, προϊούσα άποσύνθεση της ΕΣΣΔ. Και ενώ ένα τμήμα της Άμερικανικής πολιτικής φαίνεται να μίν είχε έκτιμησει τον χρόνο της έπερχόμενης κατάρρευσης, ό τότε Πρόεδρος Ρήγκαν με το στενό του έπιτελείο ήταν βέβαιοι γι' αυτό και με άποφασιστικές ένεργειες έπιτάχυναν αυτή τη διάλυση. Αναφέρω λακωνικά αυτές τις παραμέτρους.

Οικονομικό έπίτεδο:

1. Έπιθεση στην άγορά πετρελαίου με συνέπεια την τεράστια μείωση έσοδων σε σκληρό νόμισμα στην ΕΣΣΔ,
2. Άποκλεισμός ΕΣΣΔ από πηγές δανειοδότησης
3. Έπιβολή τεχνολογικού έμπάργκο σε βάρος της ΕΣΣΔ
4. Άνάπτυξη του λεγόμενου σχεδίου στρατηγικής άμυντικής πρωτοβουλίας (Πόλεμος των Άστρων)
5. Σημαντική οικονομική και στρατιωτική ένισχυση από ΗΠΑ του Τσετσένικου και Άφγανικού μετώπου

Σε πολιτικό έπίτεδο, εκτός των παραπάνω αναφερόμενων (Τσετσενία - Άφγανιστάν), ή δημιουργία και ένισχυση του Πολωνικού ζητήματος από ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Αγία Έδρα, ή ένισχυση των άποσχιστικών τάσεων στην Ούκρανια με αίχημή του δόρατος την Ούνια, ή καλλιέργεια άναταραχών στις ισλαμικές δημοκρατίες της ΕΣΣΔ και της αντίσοβιετικής συσπείρωσης στη Γεωργία (...). Η διαθορά και ή σήψη που άκολουθήσε την πτώση της ΕΣΣΔ, ιδίως έπί Γιέλτσιν, έπιβεβαιώνει τα παραπάνω γιατί τα νέα διεφθαρμένα άτομα ήταν στην πλειονότητα τους παλαιά στελέχη της νομενκλατούρας και σε καμμία περίπτωση ιδεολόγοι κομμουνιστές. (...) Σήμερα είναι γνωστή πλέον ή καταστρεφική περίοδος Γελτσιν, ιστορικά όμως μπορούμε να πούμε ότι είχε μία έπιτυχημένη κατάληξη με την έπιλογή του Πούτιν στη διαδοχή. Σήμερα, στο τέλος της δευτέρας θητείας του Ρώσου Προέδρου βρισκόμαστε σε μία έκπληκτική και ταχύτατη άνακαμψη της Ρωσίας κάτι που άφ' ένος φάνταζε άδιανόητο μόλις λίγα χρόνια πριν και κάτι που και πάλι ξαφνιάζει τον διεθνή παράγοντα και τις ΗΠΑ.

(...) Η Ρωσία λοιπόν του Πούτιν κατόρθωσε το άκατόρθωτο παρὰ της κατά καιρούς σφοδρές αντίδράσεις και ύπονομείσεις του διεθνούς παράγοντα (βλέπε κυρίως ΗΠΑ).

Επιγραμματικά:
 - Έπανεργόποισε όλους τους τομείς βιομηχανικής παραγωγής
 - Άλεσε σημαντικά το πρόβλημα της μισθοδοσίας σε σημείο να διπλασιάζει από 1/1/06 τους μισθούς όρισμένων κλάδων (έκπαιδευτικοί, στρατιωτικοί, ιατροί, νοσηλευτές κ.ά.)
 - Αύξησε τις συντάξεις
 - Κτύπησε τα κυκλώματα διαθοράς
 - Έξόφλησε μεγάλο μέρος του έξωτερικού της χρέους
 - Έπανέφερε το πετρέλαιο υπό κρατικό έλεγχο (έκδίωξη Χοντορόφσκι)
 - Κτύπησε τη φοροδιαφυγή (έκδίωξη Μπερεζόφσκι κ.ά.)
 Ο Βασίλης Φιλίας παρομοιάζει την οικονομική αντίληψη του Πούτιν με τη ΝΕΠ του Λένιν.

Στον στρατιωτικό τομέα ό Πούτιν κινήθηκε προς δύο κατευθύνσεις, τη ριζική αναδιοργάνωση των Ε.Δ. και την παραγωγή όπλων υπερέδυνας τεχνολογίας. Αύξησε την πολεμική παραγωγή σε έπίτεδο 94% εκείνου του ψυχρού πολέμου με παράλληλη έντατικοποίηση της έρευνας σε έπίτεδο

σύγχρονων πολεμικών άπαιτήσεων. Σε άεροπορικό έπίτεδο ή Ρωσία διαθέτει το καλύτερο έπιθετικό καταδιωκτικό άεροπλάνο στον κόσμο (Σουχούι 29) και το καλύτερο έπιθετικό έλικόπτερο (τό ΚΑΜΟΡ που δύναται να βάλει εν κινήσει) που κατά γενικήν όμολογία υπερέχει άποφασιστικά του άμερικανικού «Άπάτσι». Οι βαλλιστικοί πύραυλοι της σειράς S κατά γενικήν όμολογία υπερέχουν των αντίστοιχων άμερικανικών Patriot κατά 5-7 φορές. Σε διαστημικό έπίτεδο οι Ρώσοι έξακολουθούν να έχουν σημαντικό προβάδισμα. Έπετεύχηθη πλήρης έσκυγχρονισμός του Στόλου, ό όποιος παρὰ το ότι είναι ό τρίτος στον κόσμο (μετά τις ΗΠΑ και το Η.Β) θεωρείται έξαιρετικά έπίφοβος λόγω των πυραυλικών του συστημάτων. Τέλος, ό ίδιος ό Πούτιν άνακοίνωσε στο τέλος του 2005 την άνάπτυξη υπερέδυνας συμβατικών όπλων που υπερβαίνουν εκείνη των πυρηνικών.

(...) Στην έσωτερική πολιτική κατάσταση ό Πούτιν παρότι παρέλαβε μία χαώδη κατάσταση κατόρθωσε να έχει φθάσει σε μεγάλο σημείο έλέγχου και πλήρους άποδοχής από τον Ρωσικό Λαό. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν στοιχεία αντίστασης τόσο μεταξύ νοσταλγών της πλήρως διεφθαρμένης περιόδου Γιέλτσιν όσο και νοσταλγών ένος νεφελώδους λαϊκίστικου ρεύματος, δηθεν έποχής κομμουνιστικής ΕΣΣΔ. Οι κινήσεις του Πούτιν στον οικονομικό τομέα αύξησαν το κύρος του και μηδενίζουν αυτές τις αντίστασεις. Στο έπίτεδο της ΚΑΚ [Κοινοπολιτεία Άνεξάρτητων Κρατών] ύφίσταται σημαντική ύπερ της Ρωσίας πρόοδος, παρότι την έποχή Γιέλτσιν ουσιαστικά ή Ρωσία έγκατέλειψε όλα τα μέτωπα. Η ύπαρξη άμιγους Ρώσικου πληθυσμού σε όλα τα κράτη της ΚΑΚ είναι ένα σημαντικό πλεονέκτημα και έφαλτήριο στήριξης της πολιτικής του Πούτιν.

Έτσι έχουμε φιλορωσικές τάσεις - κινήσεις στη Γεωργία (περίπτωση Άμπχαζίας) ενώ το καθεστώς της Τυφλίδας πιθανώς θα έχει την τύχη του Ούκρανικού. Η Ούκρανια είναι το κλειδί των έξελίξεων και φαίνεται να έχει ήδη γειρει ή πλάστιγγα προς την Ρωσία. Υπάρχει όμως πολύς δρόμος γιατί με στροφή την Ούκρανια άσκούνται οι πιο πολλές πιέσεις προς τη Ρωσία, παράλληλα με την Τσετσενία, ή όποια πάντως έπί του παρόντος έλέγχεται από τον Πούτιν. Η πρόσφατη δολοφονία της δημοσιογράφου έκτιμάται ότι έντάσσεται στην κατευθυνση της προς τον Πούτιν πίεσεως, γι αυτό δέν θα πρέπει να άποκλεισθεί ή περίπτωση προβοκάτσιας. Στα ύπολοιπα κράτη, και παρὰ την άμεση παρέμβαση των ΗΠΑ με στρατιωτική παρουσία βάσεων (Ούζμπεκιστάν - Κιργιστάν) αλλά και άνατροπές κυβερνήσεων και οικονομική ένισχυση, έχει άρχισι ή αντίστρεφμετρήση και έκτιμάται ή παραπέρα σύσφιξη των σχέσεων τους με τη Ρωσία, ιδίως μετά την δημιουργία της Κοινής άγοράς των 7 πρώην Σοβιετικών χωρών. Η προχθεσινή έμφάνιση και όμιλία του Πούτιν, όπου ανέφερε τη μελλοντική του θέση μετά τη συνταγματική του άπομάκρυνση από την Προεδρία το 2008, ίσως να έχει σχέση μ' αυτό το νέο, μέσα στην Κοινοπολιτεία, σκηνικό.

Με βάσει τα παραπάνω, το γέ νυν έχον, και με τη δυναμική των πραγμάτων και γεγονότων όπου το άλγεβρικό άποτέλεσμα άφηνει ένα μεγάλο θετικό υπέρ της Ρωσίας άνοιγμα, μη άναστρέψιμο και με στήριγμα την μεγάλη άποδοχή στο σύνολο του Ρωσικού Λαού αλλά και των εις τα κράτη μέλη της ΚΑΚ μεγάλων και συμπαγών Ρώσικων πληθυσμών, έκτιμάται ότι: Η πορεία άνακάμψης της Ρωσίας με την προσεκτική και μεθοδευμένη πολιτική του προέδρου της Πούτιν είναι γεγονός μη άναστρέψιμο. Η έσφαλμένη πολιτική των ΗΠΑ, της Βρετανίας αλλά εν μέρει και της Ευρώπης στην περίοδο που οι ΗΠΑ παρέμειναν ή μοναδική υπερέδυνα, ένισχυσαν το κύρος του Πούτιν και μόνο μία άυτόκαταστρεφική στάση της Ρωσίας - που ούτε ως ύποψια υπάρχει - θα μπορούσε να σκιάσει. Η παράλληλη αλλά διαφορετικού τύπου και όχι τόσο σταθερή πρόοδος της Κίνας δημιουργεί μεγάλες ευκαιρίες στη Ρωσία για σύσφιξη των σχέσεών της με αυτήν, παραμένοντας όμως άυτόδυναμος παίκτης και καθορίζοντας τους όρους του παιγνιδιού και όχι πλέον ακολουθώντας.

Η προσεκτική συνεργασία της Ρωσίας με τις πλουσιότερες χώρες στο πλαίσιο των G7+1 όδευει προς την άπολύτως ίσοδύναμη συμμετοχή της και όχι, κι εδώ, ως άκόλουθου. Η έπίσης πλέον θετική, συνεργασία της με την Ευρώπη, ιδίως με ένα μέρος αυτής όπου και ή Ελλάδα, και ή συμμετοχή της ως παρατηρητού στο ΝΑΤΟ, ένισχυει την διεθνή της θέση. Στα διεθνή θέματα δέν μπορούν ήδη οι ΗΠΑ, όπως έκαναν στον Πόλεμο του Κόλπου, στην Γιουγκοσλαβία αλλά και στο Ιράκ, να μίν λαμβάνουν σοβαρά ύπόψη τη θέση της Ρωσίας. Η κρίση με το Ιράν αλλά και ή άποφασιστική θέση της Ρωσίας στον πόλεμο των Λιβάνων και ή θέση της στο Παλαιστινιακό με την πρόσκληση της Χαμάς, έχει αλλάξει σιγά - σιγά το παγκόσμιο σκηνικό και δέν μπορούν πλέον οι ΗΠΑ να δρουν τελείως άνεόχλητοι.

(...) Σ' αυτόν τον πολυπολικό κόσμο ή Ελλάδα, ή όποια έχει άριστες σχέσεις με την Ρωσία και προς την όποια προσβλέπει πολύ θετικά και ή Ρωσία, ως μία από τις πλέον φιλικές προς αυτή χώρα της ΕΕ αλλά και λόγω των άδιατάρακτων, άκόμη και στην περίοδο του ψυχρού πολέμου, φιλικών σχέσεων των δυό χωρών, πρέπει να χαράξει την δική της στρατηγική των πολυπολικών σχέσεων. Ήδη υπάρχουν σημάδια που δέν υπήρχαν στο πολύ πρόσφατο παρελθόν. Ένα πλήθος έμπορικών έταιρειών άνθει στη Ρωσία και οι οικονομικές και έμπορικές σχέσεις είναι άξιόλογες. Παρ' όλα αυτά το ίσοζύγιο είναι άρνητικό, κυρίως λόγω της εισαγωγής του φυσικού άεριου. Στην πρόσφατη έπίσκεψη Πούτιν στη χώρα μας έτέθη θέμα ουσιαστικής στρατιωτικής συνεργασίας και άγοράς όπλικών συστημάτων και έντυχως αυτή τη φορά δέν τόλμησε ό πρέσβυς των ΗΠΑ να παρέμβει ως άλλος πραιτώρ, όπως ό προκάτοχός του, μόλις 3 χρόνια πριν... Καί, τέλος, μίν ξεχνάμε την ουσιαστική στήριξη της Κυπριακής Δημοκρατίας από τη Ρωσία, στη θανάσιμη περιπέτεια του Σχεδίου Ανάν, όπου πέραν των άλλων ή καθοριστική στάση της Ρωσίας στο Συμβούλιο Ασφαλείας άπέτρεψε την άπέλπιδα, κυνική προσπάθεια των Άγγλοαμερικανών να νομιμοποιήσουν το άθλιο Σχέδιο Ανάν από το παράθυρο.

Μπινιές

§

Για έναν φόνο δέν χρειάζονται πολλά... Μία ιδέα άρκει, ότι είσαι ξεχωριστός κι άνώτερος από τον άλλον

§

Ο Χίτλερ διαπίστωσε ότι ή λήθη κυβερνάει τον κόσμο κι όχι ή μνήμη. «Ποιός θυμάται την γενοκτονία έναμιση έκατομμυρίου Άρμενίων που κάνανε οι Τούρκοι σε δυό δόσεις, τό 1895 και τό 1912-15;» Κι άυτόστιγμει προχώρησε σε γενοκτονία σιγγάνων, έβραίων, κομμουνιστών, αντίστασιακών, όμοφυλόφιλων και λοιπών..

§

Ποιός θυμάται; Ο Ορχάν Παμούκ, ή κάθαρη είναι πάντα έπώδυνη διαδικασία και γενικά άποφεύγεται. Ο Άζίζ Νεσίν τόλμησε να γράψει ένα βιβλίο για τον ξεροζυμώ των Έλλήνων της Πόλης τό 1955 και κόντεψαν να τον κάψουν ζωντανό στη Σεβάστεια. Δέν πειράζει, προλάβανε να κάψουνε τριάντα άλλους Τούρκους συγγραφείς...

Δόν Σάντσο - VRIZΩ Ντου Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α Λ Α ΤΟΥΡΚΙΑ

Η «εξύβριση» δίνει και παίρνει

Η 92χρονη Σουμεριολόγος Μουαζζέτ Ιλμιγιέ δικάζεται στις 1-11 με την κατηγορία της πρόκλησης μίσους στον λαό και εξύβρισης. Η δίκη προκάλεσε ενδιαφέρον από διεθνή ΜΜΕ όπως το γαλλικό πρακτορείο AFP. Αφορά βιβλίο που έβγαλε πέρσι και στο οποίο αναφερόταν πως το τουρμπάνι (μουσουλμανική μαντίλα) χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στην εποχή των Σουμερίων και συγκεκριμένα από τις πόρνες που το φορούσαν στη διάρκεια θρησκευτικών τελετών. Αντιμετωπίζει ποινή φυλάκισης έως 3 χρόνια ή ίδια και ο εκδότης του βιβλίου.

(26-10, έφ. Χουριέτ)

(Σ.Σ.: Τελικά άθωώθηκαν, πάλι καλά...)

Ένας Τούρκος όντως αδελφός μας

Ο συγγραφέας και εισαγγελέας της πόλης Κάρς Γκιουλτεκίν Άβτζι ανέφερε πως στην πολυσυζητημένη υπόθεση Σέμντινιλι, μαζί με τον εισαγγελέα Φερχάτ Σαρίκαγια απομακρύνθηκε και η ίδια ή λειτουργία της εισαγγελίας. Ο Άβτζι έδωσε συνέντευξη Τύπου σχετικά και με τα βιβλία που έγραψε "Σκοτεινές Σχέσεις-Σουσουρλούκ, ο Κώδικας των γεγονότων στο Σέμντινιλι και στο Άνώτατο Δικαστήριο" και "Η κατάκτηση της Ανατολής - Στην κατεύθυνση της σύγκρουσης των πολιτισμών". Ανέφερε πως το κατηγορητήριο που είχε ετοιμάσει ο Σαρίκαγια ήταν σωστό και έγκεκριμένο από το δικαστικό συμβούλιο και πως στην υπόθεση αυτή το όχημα της Δικαιοσύνης, μη μπορώντας να στρίψει, ανατράπηκε. "Αν σε μία υπόθεση εμπλέκεται ένας στρατηγός, ένα μέλος του παρακράτους, δεν θα βρεθεί πλέον εισαγγελέας άρκετά θαρραλέος ώστε να τους κυνηγήσει. Κι αν εμφανιστεί θα διαλυθεί ή οικογένειά του, θα τον διώξουν από το επάγγελμα. Σ' αυτό το θέμα έχασα τις ελπίδες μου. Τέτοιου είδους ανθρώπους στην Ευρώπη θα τους ανακήρυτταν έθνικούς ήρωες. Έτσι βγήκαν στην Ιταλία οι Ντι Πιέτρο και οι δικαστές του Παλέρμου".

(27-10, έφ. Ζαμάν)

Επιστήμη και συζυγικό ξύλο

Σε δημοσκόπηση σε 30 πανεπιστήμια της Τουρκίας διαπιστώθηκε πως ο ένας στους τρεις φοιτητές δηλώνει πως ένα ποσοστό υποστηρίζει τον ξυλοδαρμό της συζύγου. Στα πανεπιστήμια με τη μεγαλύτερη υποστήριξη του ξυλοδαρμού είναι το Πανεπιστήμιο Θράκης με 37,9%, Τσουκούροβας με 35,7% και «100ου Έτους» με 34,1%.

(28-10, έφ. Χουριέτ)

Έρωτας ή πολιτικές σκοπιμότητες;

Ο αντιπρόεδρος της μικτής Ευρωτουρκικής Επιτροπής, Τζούστ Λάγκεντικ, παντρεύτηκε στο ξενοδοχείο Πέρα Παλλάς την Νεβίν Σουνγκούρ, ανταποκρίτρια στις Βρυξέλλες του καναλιού NTV. Τον γάμο τέλεσε ο δήμαρχος Μπέρογλου και ο Λάγκεντικ δήλωσε στους δημοσιογράφους: «αισθάνομαι περήφανος που διάφοροι στον δρόμο με φωνάζουν episte (γαμπρέ), είναι τιμή για μένα».

(28-10, έφ. Γενί Σαφάκ)

Κι αν είσαι και (εύρω)παππας, τή ροχάλα σου πάλι θά τή φας

Όλοκληρώνοντας την τετραετή του θητεία στην Τουρκία ο εκπρόσωπος της Ε.Ε. Χάνς Κρέτσεμπερ δήλωσε πως η κυβέρνηση της χώρας προσπάθησε να προωθήσει τις μεταρρυθμίσεις στην Τουρκία αλλά ο Στρατός αντιστάθηκε σε αυτό. Πρόσθεσε πως επανειλημμένα ζήτησε να συναντηθεί με στρατιωτικούς αλλά δεν του απάντησαν καν.

(30-10, έφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

«Ο Θεός είναι μεγάλος» και «Ζήτη τό Έθνος», φώναξε ο Σαντάμ όταν του ανακοινώθηκε η θανατική του ποινή - (συμπτωματικά παραμονές των εκλογών στις ΗΠΑ)

Και καθώς τό πλοίο «Μπούς» βουλιάζει, τά ποντίκια φεύγουν: Πέρλ, Φρούμ και Άντελμαν τά μασάνε για τό Ιράκ στο νέο Vanity Fair: «Ίσως δέν έπρεπε», «άλλιώς τό είχαμε σχεδιάσει» κτλ... Τώρα που όλα τέλειωσαν!

Κοντεύουν τούς 300 (!) οί νεκροί Παλαιστίνιοι στη Γάζα από τό καλοκαίρι, χωρίς έναν νεκρό στην άλλη πλευρά, χωρίς μία επίθεση αυτοκτονίας των άπεγνωσμένων

Μόλις έπισυμβεί αυτή ή τελευταία, τότε θά θυμηθούν οί έΜΜΕτικοί τσάτσοι την άξια της ζωής, τά άθωα θύματα, και όλες τίς δυτικές παρλαπίπες...

Ο Οκτώβριος ήταν όντως καλός μήνας. 103 νεκροί γιανκήδες στο Ιράκ είναι ένα σκόρ που άφήνει ελπίδες για πρόκριση στον έπόμενο γύρο: αυτόν της άποχώρησης.

Ξαναπλησιάζει τή Μόσχα ή Αίγυπτος. Δέν είναι μόνο ή ισχύς του Πούτιν είναι και ή νεοσυντηρητική ψύχωση των ΗΠΑ, που πασχίζει να χάσει τούς πάντες, χάριν έ ν ός

Τά 10 του χρόνια γιορτάζει τό Αλ Τζαζίρα, μέ άγγλόφωνο πρόγραμμα που ξεκινάει έντός ήμερών. Όμως όσο πάει και μοιάζει μέ τά CNN, BBC κτλ, μόνο που μιλάει άράβικα. Τό τίμημα της έπιβίωσης;

«Πατρίδα ή θάνατος!» άναφώνησε ο Φιντέλ Κάστρο μπροστά στις κάμερες, σκορπίζοντας άνατριχίλα στους πολυπολιτισμικούς ψευδοδιανοούμενους της Άριστερόεσσας

ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ

Τώρα που σιγά - σιγά αρχίζει να καταλαγιάζει ή σκόνη που σήκωσαν οί σεξουαλικές παρεκτροπές μέσα σε κάποια δημόσια σχολεία και τό όλο θέμα ήδη ακολουθεί την εκ των προτέρων γνωστή (και φυσικά προκαθορισμένη) από τούς άνερυθρίαστους άγύρτες της τηλεοπτικής μας χωματερής) μοίρα της στυμμένης και πεταμένης λεμονόκουπας, ήθεε φυσιολογικά ο καιρός να ποιμε και όρισμένα πράγματα πραγματικά πλέον με τό όνομά τους. Καμμία έννοείται διάθεση για βαθυστόχαστες αναλύσεις και βαρύγδουπες προτάσεις περι της αντιμετώπισης του προβλήματος. Κάποιες έπισημάνσεις μόνο θα καταθέσω εδώ, κυρίως για όσους έπιμένουν άκόμη να έκπλησσονται ή και να όργίζονται με φαινόμενα, όπως αυτά. Γιατί στην πραγματικότητα, πρόκειται για αντιδράσεις των όποιων ή αίτια ειλικρινά μου διαφεύγει...

Εγώ θα πρότεινα αντίθετως να έπιχειρήσουμε άπλως να αναλογιστούμε σε ποιάν άκριβώς χώρα βρισκόμαστε. Δέν ζούμε δηλαδή σε μία κοινωνία που τά βασικά της όράματα είναι τό σεξ και ή άρπαχτή και μ' αυτά τά ευγενή όράματα ανατρέπει τις νέες γενιές, είτε προβάλλοντας τα άπροκάλυπτα, είτε περνώντας τά ύποσυνείδητα; Δέν βρισκόμαστε σ' έναν τόπο, όπου τό κνήγη της κονόμας αντιμετωπίζεται περίπου ως θέσφατο και όπου αν μιλήσεις για πνευματικές και ήθικες άξίες, οί πολλοί σε βλέπουν ως διανοητικά καθυστερημένο; Η μήπως δέν ζούμε σε μία χώρα, της όποιας ο μέσος κάτοικος δέν προβληματίζεται σχεδόν για τίποτε, πέρα έννοείται από τά άπολύτως δεδομένα μεγάλα του ύπαρξιακά προβλήματα (δηλαδή τό πορτοφόλι του, τό άμάξι του

Ποιος έσπευσε στη Νικαράγουα για να άποτρέψει την έπανεκλογή του Ντανιέλ Ορτέγκα; Ο Όλιβερ Νόρθ, χρηματοδότης των Κόντρας έναντιον του πριν 25 χρόνια! Προσωπικά τό πήρε τό άντικομμούν!

Ελληνοτουρκικό ραντεβουδάκι Χηνοφώτη - Μπιουκανίτ, μέ ρομαντζάδα στο Ναύπλιο, μέ άλληλοκατανόηση, σε έξαιρετικό κλίμα, για προχωρημένα σχέδια κτλ κτλ

Έλεος, κύριε Πρέσβη, φτάνει πιά μ' αυτό τό γελοίο έλληνοτουρκικό σκέτς! Βαρεθήκαμε 7 χρόνια τώρα, γιου φάκιγκκ μπάσταρντς!

Πάντως θέσαμε κι ένα βέτο: Για την είσοδο Βρετανών και Λιθουανών ως παρατηρητών στον ΟΣΕΠ, έφόσον οί Τουρκαλάδες έκαναν τό ίδιο για την Κύπρο. Πάλι καλά να λένε...

Παρουσίασαν τό ψευδομακεδονικό άλφαβητάρι του Νακρατζά στην Αθήνα χθές: Τέτα Παπαδοπούλου, Διονύσης Γουσήτης, Ριχ. Σωμερίτης, Παν. Δημητράς. Μπράβο, ρέ!

Μήπως, λέω μήπως, έπαιξε κανέναν ρόλο στην Εύβοια ότι τό σχολείο του βιασμού ήταν υπό κατάληψη; Γιατί κανέναν δέν είδα να τό συσχετίζει.

Τί; Ήταν άπόφαση γενικής συνέλευσης των μαθητών; Ποιος, ο βιασμός; (Αααααα, ή κατάληψη... OK, χιλια συγγνώμη, να μέ συγχωρείτε...)

Ρέ σεϊς. Τί παίρνει κάθε βράδυ ο Καμπουράκης πριν βγει στο γυαλί; Δέν ξέρω αλλά πρέπει να είναι κάτι πολύ κακό, κάτι ληγμένο, κάτι που τον χαλάει πολύ...

Συνεχίζονται οί άλλαξοκωλιές ΟΠΑΠ -

και τό πουλί του);

Και δέν έχει επίσης σημασία τό ότι οί βασικοί γενεσιουργοί παράγοντες άνατροφής των νέων βρίσκονται όχι άπλως σε κρίση, αλλά σε κατάσταση άποσύνθεσης; Αποτήμια ή οικογένεια, που αν δέν είναι διαλυμένη, χαρακτηρίζεται συνήθως πλέον από σχέσεις άπρόσωπες και συμβατικές και άποτελεί χώρο ανακύκλωσης ευδαιμονιστικών όνειρώξεων, έκπορευόμενων από τά σύνδρομα και την άνοησία γονιών άνεπαρκών και άπαιδευτών. Από την άλλη τό δημόσιο σχολείο, ένας χώρος δίχως κανένα προσανατολισμό, μόνιμο πειραματόζωο όλων άνεξαιρέτως των κυβερνήσεων, που ώρες-ώρες έχω την έντύπωση ότι ή μόνη του πραγματικά προγραμματισμένη άνωθεν άποστολή είναι να προετοιμάσει (με τή βλακώδη έννοείται άνοχη και συνέργεια ήμων των... Λειτουργών, που ή άνεπάρκειά μας είναι συνήθως επίσης σκανδαλιστική) πανστρατιές παραζαλισμένων και επί της ουσίας άναλφάβητων πλασμάτων, οί όποιες θα άποτελέσουν τις αύριανές άνεματίστες, άπρόσωπες και συνεπώς εύκολα χειραγωγήσιμες μάζες «πολιτών», βολεμένων και άποχαυνωμένων μέσα στην ήλιθια ιδιωτεία τους. Και άνάμεσα στους δυο αυτούς θεσμούς (άλλά πλέον πολύ ισχυρότερος και των δυών παράγων διαμόρφωσης συνείδησεων) ή τηλεόραση. Ένας χώρος άπόλυτης βλακειας, ύστερίας και παραπληροφόρησης, τον όποιο λυμαίνονται άριβίστες, τσαρλατάνοι και ξεκκωλα με IQ λοβοτομημένης άμοιβάδας, ένας χώρος που προβάλλει όλους αυτούς ως πρότυπα ή παρέχει καθημερινά άγωγή μέσω του φαεινού τριπτύχου «αίμα-ψέμμα-σπέρμα» και τιοιουτοτρόπως άποτελεί τό κυριότερο δεκανίκι του συστήματος για την άναπαγωγή της πολυπληθών μαζών από ζόμπι, που τό ίδιο έπιτακτικά χρειάζεται για να διαιωιστεί.

Μετά απ' όλα αυτά, τί περιμένετε, κυρίες και κύριοι, από τά παιδιά μας;

Κόκκαλη: μέ 65 ψωρομιλίονια ή Ίντραλότ μας θα συμβουλευεί επί 6 μήνες πάνω στην ύπερτεχνολογία του ...«Πάμε Στοίχημα!»

Γλυπτά πορτραίτα του Άριστοτέλη και του Άδριανού, ήλικίας 1900 χρόνων, ανακαλύφθηκαν κοντά στην Ακρόπολη. Άκόμα μας εύλογει αυτός ο μοναδικός για την άνθρωπότητα τόπος, μέ δώρα άνέλπιστα...

Χρήσιμη ή πρόταση της Μανωλιά για τον όρεινό δρόμο Δαρμένης - Έσοχης. Μήπως όμως να βλέπαμε και τον δρόμο που όδηγει καθημερινά τούς μαθητές στην Όργάνη;

Και τί έγινε εκείνο τό Λεωφορείο που έταξε ή Περιφέρεια ΑΜ-Θ στο έν λόγω Γυμνάσιο; Και φέτος θα βγει ο χειμώνας με τό γνωστό όχημα; Τόσο μεγάλη ύπόθεση είναι ή άντικατάστασή του;

Δορυφορικό τηλεοπτικό σταθμό έτοιμάζει ή Άγκυρα για τή Θράκη, μέ τό έταιρικό σχήμα να έχει σχεδόν έτοιμασει. Δέν θα γίνονται παραγωγές έντόπιες; Θα έλέγχει κανείς τή νομιμότητα; Άν άμφιβάλετε, καλά κάνετε.

Σάν πολύ φορτωμένη χθές ή άτζέντα του δημοτικού συμβουλίου Κομοτηνής. Είναι, προφανώς, πολλές οί έκκρεμότητες που πρέπει να κλείσουν

Μά... και πως γίνεται ότι δουλειά και να κάνει κανείς σ' έναν δήμο να κοστίζει μία δεκάρα κάτω από τό όριο της άνάθεσης;;;

Οφείλουμε δημόσιανά πούμε ένα εύχαριστό στον φίλο Δ.Φ. για τή συγκινητική του προσφορά στον «Α». Δέν είναι μόνο θέμα χρημάτων. Έτσι μπορούμε και προχωράμε

Τίς έπόμενες μέρες θα προσπαθήσουμε να μαζέψουμε τις συνδρομές, κάποιες ξεχασμένες από χρόνια. Άν θεωρείτε πως άξίζει τά 22 ευρώ τον χρόνο ο «Α», άνταποκριθείτε

Και πάλι μία χαρά εγώ τά βρίσκω, αν συνυπολογίσω όλα τά παραπάνω δεδομένα. Στην πραγματικότητα, θά μπορούσαν να είναι σε πολύ χειρότερη κατάσταση. Τα παιδιά που ξέρω εγώ, από όσα σχολεία έχω περάσει, δέν είναι ούτε ψυχοπαθείς, ούτε βιαστές, ούτε έκκολαπτόμενοι serial killers, όπως περίπου μας λένε αυτές τις μέρες τά έκμαυλισμένα άθηναϊκά βοθροκάναλα της διαπλεκόμενης καταισχύνης. Είναι όμως παιδιά ζαλισμένα και μπερδεμένα, που άκροβατούν άνάμεσα στη σύγχυση και στην άπάθεια και που τό κύριο χαρακτηριστικό τους είναι τό παράξενο βλέμμα τους. Ένα βλέμμα που δέν είναι φυσικά έγκληματικό. Είναι άπλως άδειο. Και μέσα σ' αυτό τό άδειο βλέμμα βεβαίως τό ύποψιάζεσαι πολλές φορές πως υπάρχουν βαθιά θαμμένοι κάποιοι σπινθήρες που τρεμοπαίζουν. Ποιος όμως μπορεί πλέον να δώσει τό ερέθισμα για να βγούν στην έπιφάνεια αυτοί οί σπινθήρες; Η οικογένεια και τό σχολείο, οί ίδιοι δηλαδή παράγοντες που γέννησαν και διαιωίζουν τό πρόβλημα; Η μήπως θα τό πράξει ή τηλεόραση;

Τό πράγμα είναι συνεπώς άπλό. Είμαστε πλέον εδώ και δεκαετίες διακεκριμένοι κωλοέλληνες και ως τέτοιοι άπολύτως φυσιολογικά έτοιμάζουμε στα πρόσωπα των παιδιών μας τούς άθηντικούς μας έπιγόνους, κατ' εικόνα και καθ' όμοίωσιν ήμων. Και φυσικά είναι άδύνατο να πούμε ότι ή κατάσταση αυτή είναι άναστρέψιμη, από τή στιγμή που οί ίδιοι παραμένουμε πάντοτε κύμβαλα άλαλάζοντα και περιφερόμενα άδεια σαρκία. Πέρα συνεπώς από μία συνεχόμενη κατρακύλα σ' ένα γκρεμό, δέν φαίνεται τούτη τή στιγμή άλλη πραγματικότητα. Και πολύ φοβάμαι μάλιστα ότι αυτός είναι ένας γκρεμός που τό τέλος του όχι μόνο δέν τό είδαμε, αλλά ούτε καν τό έχουμε ύποψιαστεί άκόμη...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ